

Plenaire 35

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

15 maart 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de nieuwe VDAB-lijst met knelpuntberoepen	
ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de nieuwe VDAB-lijst met knelpuntberoepen	
ACTUELE VRAAG van de heer Rob Verreycken tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de nieuwe VDAB-lijst met knelpuntberoepen	1
ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Sannen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de mogelijke prefinanciering om nieuwe opleidingen op te starten in het secundair onderwijs in Brussel	6
ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het overleg met de pluimveesector inzake indirecte schade door de vogelgriep	8
ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de acties tegen de geplande hervorming van de financiering van het hoger onderwijs	9
ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaeker tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de realisatie van een Nederlandssprekende medische urgentiedienst in Halle en het Pajottenland	
ACTUELE VRAAG van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de inzet van een paramedisch interventieteam in Halle en de taaltoestanden bij de hulpdiensten in de Vlaamse Rand	11
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Jans tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het onderzoek naar het middelengebruik bij de Antwerpse studenten	15
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de steun van de minister voor de promotie van de Belgische inzending voor het Eurosongfestival	17
MOTIE VAN ORDE	
Voorafgaande vraag over de toepassing van een procedure	19
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de evolutie van de beleidskredieten voor leefmilieu	

ACTUELE VRAAG van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de evolutie van de beleidskredieten voor leefmilieu	19
ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Jos Stassen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het voorstel van de minister betreffende de eventuele afschaffing van de vijfminutenregel inzake kinderreclame op televisie	23
Met redenen omklede moties	35
VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE	
Benoeming van één lid van de raad van bestuur	35
AANWIJZING van twee deskundigen en twee plaatsvervangers die naar aanleiding van de verkiezingen van 8 oktober 2006 toezien op de integriteit en de goede werking van alle informatica-technische aspecten van het kiessysteem	36
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van decretale bepalingen inzake wonen als gevolg van het bestuurlijk beleid – 641 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 5	
Aangehouden stemmingsen	36
Hoofdelijke stemming	36
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Steven Vanackere c.s. betreffende de toegang van de Vlaamse overheid tot het Rijksregister met het oog op het voeren van een onthaalbeleid voor inwijkelingen in de Vlaamse Rand – 525 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	37
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Patricia Ceysens en de heren Dany Vandebossche, Carl Decaluwe, Bart Caron en Kris Van Dijck betreffende de lancering van digitale televisie – 663 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 4	
Hoofdelijke stemming	37
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Frans Wymeersch, Stefaan Sintobin, Pieter Huybrechts en Wim Van Dijck en mevrouw Marleen Van den Eynde tot besluit van de op 23 februari 2006 door de heer Jos Stassen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde (GOG KBR) – 740 (2005-2006) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	37
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	37
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	41
Individuele stemmingsen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	41

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

– *De vergadering wordt geopend om 14.33 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Erik Arckens, Hilde Eeckhout, Mieke Vogels: gezondheidsredenen;

Karim Van Overmeire, Johan Verstreken: buitenslands;

Marnic De Meulemeester: ambtsverplichtingen.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de nieuwe VDAB-lijst met knelpuntberoepen

ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de nieuwe VDAB-lijst met knelpuntberoepen

ACTUELE VRAAG van de heer Rob Verreycken tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de nieuwe VDAB-lijst met knelpuntberoepen

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister, ik had u vandaag inderdaad graag een vraag voorgelegd met betrekking tot de stand van zaken betreffende de nieuwe lijst van knelpuntberoepen in het Vlaamse Gewest.

We kennen dit probleem. Als federaal land hebben we tot 1 mei van dit jaar de gelegenheid om onze beperkingen op de werknemers uit de – voornamelijk Oost-Europese – landen die recent bij de EU zijn gekomen, op te heffen. De federale regering heeft ervoor gekozen dit niet te doen. Ze wil eerste de sociale inspectie versterken en de registratie van de mensen die legaal hierheen komen, verscherpen. Daartegenover stond dan dat de knelpuntenberoepenlijst zou worden herbekeken en de procedure voor dergelijke beroepen zou worden vereenvoudigd.

De VLD-fractie is natuurlijk helemaal niet gekant tegen het eerste onderdeel van deze federale beslissing, namelijk het verbeteren van de sociale inspectie en de administratie, hoewel we ons afvragen waarom dit nog niet eerder is gebeurd. De deadline van mei 2006 was immers al bekend. Uw federale collega had terzake al verder kunnen staan dan nu.

Mijn vraag betreft echter het tweede onderdeel van de regeringsbeslissing. Welke procedure zal er worden gevolgd om de nieuwe knelpuntenberoepenlijst op te stellen? Het kan toeval zijn, maar vorige week is er een nieuwe lijst bij de VDAB opgedoken. Ik ken het statuut van die lijst niet. Het verbaast ons echter sterk dat beroepen als vloerder, stukadoor en metselaar niet meer voorkomen op die lijst, terwijl we goed weten – we moeten de dingen bij hun naam noemen – dat dit momenteel knelpuntberoepen blijven, die in niet onbelangrijke mate worden ingevuld door werknemers uit deze Oost-Europese landen.

We moeten weten wat we willen. Ik begrijp dat we kiezen voor een zekere mate van sociale bescherming. Ik denk dat een grote meerderheid in dit parlement daarvoor te vinden is. We moeten echter evenzeer de kaart trekken van de performantie en de concurrentiekracht van onze bedrijven. Dan heb ik het over onze bouwbedrijven in het bijzonder. Ik wil me niet alleen daarop toespitsen, maar daar zal het toch wel een beetje op neerkomen. Momenteel ziet het ernaar uit dat die beroepen niet meer als knelpuntberoepen worden beschouwd, en dat er dus geen soepelere procedures komen voor mensen uit andere landen die hier die knelpuntberoepen willen komen uitoefenen.

Mijnheer de minister, wat is het statuut van die lijst? Hoe verhoudt heel deze procedure zich tot de beslissing van de federale regering? Zult u binnenkort met de vertegenwoordigers van de andere gewesten en van de federale overheid rond de tafel gaan zitten in het Overlegcomité om tot een nieuwe lijst te

komen? Zal er sprake zijn van een knelpuntenberoepenlijst die verschilt naargelang het gewest, of zal er één federale lijst komen? Hoe wilt u precies te werk gaan? Ik hoef u er niet opmerkzaam op te maken dat wij willen dat dit vrij spoedig gebeurt, zodat de federale beslissing ook door de deelstaten als geheel snel en volledig kan worden uitgevoerd.

Ik voeg er nog aan toe dat angst zelden een goede raadgever is. Er zijn voorbeelden in Groot-Brittannië, Zweden en Ierland, waar een zekere tijd geleden de markt wel al is opengesteld, al moet ik toegeven dat er daarvoor, zeker in Groot-Brittannië, een vrij goed systeem van registratie in het leven is geroepen. Daarbij is gebleken dat er vooral positieve effecten zijn voor de lokale economieën.

Wat we willen, is de huidige stroom van mensen naar hier toe legaal maken om hem beter in goede banen te kunnen leiden, veel liever dan te moeten vaststellen dat ze via een achterpoortje toch binnenkomen. Het discours is u bekend: officieel via de voordeur is gemakkelijker, en anders wordt de achterdeur toch geforceerd.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de heer Gatz heeft het probleem politiek neutraal geschetst, en gezien zijn positie heb ik daar begrip voor, maar eigenlijk is het niet politiek neutraal.

Mijnheer de minister, ik wens u proficiat, want u bent nu weer even federaal minister van Arbeid. U hebt de hete aardappel doorgeschoven gekregen van de paarse federale regering. Ik zal het probleem wat meer in zijn politieke context schetsen.

Het gaat erom of de binnengrenzen voor werknemers van de tien nieuwe lidstaten nu al worden opengesteld of pas binnen drie jaar, en onder welke voorwaarden. Daar is lang en, als ik de pers mag geloven, vrij hard over gediscussieerd in de paarse regering. Er is ten slotte eigenlijk een akkoord gesloten om het probleem wat verder op te schuiven in de tijd. De grenzen zullen nu niet opengesteld worden, maar er zal wel een lijst worden gemaakt van mensen die binnen mogen.

De ene zegt vanuit zijn politieke ideologie en analyse dat we er vooral voor moeten zorgen dat de werklozen hier, in Vlaanderen en Wallonië, aan bod kunnen komen, en wil dus de grenzen niet openstellen.

Dat is een pleidooi voor een zo beperkt mogelijke lijst. De andere stelt, zoals ook de heer Gatz zei op het einde van zijn betoog, dat we weten dat het komt en dat er vandaag al zulke arbeidskrachten zijn, al is het dan vaak op de grijze en de zwarte markt, uit Polen en uit andere landen, die vaak moeten werken onder omstandigheden die niet correct of zelfs abominabel zijn en daar geen correct loon voor krijgen. Volgens die stelling is het beter de grenzen open te stellen en goed te controleren, zodat er geen interne concurrentie is met de mensen hier en er geen profiteurs zijn bij de werkgevers, zowel van hier als uit het buitenland.

Dat zijn de twee stellingen. De openstelling is dus door een federale beslissing uitgesteld, en nu pleit de ene voor een beperkte lijst en de andere voor een zo breed mogelijke. Het is logisch dat die hete aardappel dan wordt doorgeschoven naar het gewestelijke niveau, want daar zit de bevoegdheid om er ten minste een advies over te geven, maar daarmee verschuift ook het probleem naar dat niveau. Je hoeft geen madame Soleil te zijn om te kunnen voorspellen dat daar moeilijkheden van komen. Er zullen discussies zijn over welke beroepen al dan niet op de lijst mogen. Daarbij zullen allerlei belangen en politieke overwegingen gewicht in de schaal leggen.

Mijnheer de minister, ik heb hier al een vraag om uitleg over ingediend waarin ook een aantal andere aspecten aan bod zouden moeten komen, maar nu wil ik u alvast vragen wat uw politieke visie op deze materie is. Wat voor soort lijst moet het zijn, een brede of een smalle? Hoe zal het nu verder verlopen? Zult u alleen maar een advies geven, waarna er federaal kan worden beslist? Ik denk nochtans dat uw bevoegdheid over arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding verder reikt dan alleen maar het geven van een advies.

De voorzitter: De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de kans is groot dat toen u deze morgen een douche nam voor u zich naar dit half-rond begaf, in een badkamer stond die betegeld werd door Jan of Peter. Het ziet er echter naar uit dat wanneer u binnen enkele jaren uw badkamer laat vernieuwen, dat zal gedaan worden door Janoslav of Petrovic.

Het ziet er immers naar uit dat we na een eerdere, nogal lichtzinnige en massale arbeidsimmigratie in de jaren zeventig, waarover op politiek vlak veel

te weinig werd nagedacht, zullen worden geconfronteerd met een nieuwe en massale economische arbeidsimmigratie vanuit de nieuwe Europese lidstaten in Midden- en Oost-Europa. Ik verwacht gelukkig niet dezelfde culturele ontwrichting als in de jaren zeventig, want er zijn gelukkig bijzonder weinig islamitische lidstaten bij.

Het gevaar dat op korte termijn dreigt als we de grenzen zomaar opengooien en de sluisen zomaar openzetten, is dat van een heel snelle en massale ontwrichting in een aantal welbepaalde sectoren in Vlaanderen: de bouw, de uitzendarbeid en de horeca.

Mijnheer de minister, wellicht om die reden heeft de VDAB een relatief beperkte lijst van knelpuntberoepen op tafel gelegd. Vanaf 1 juni wordt het daardoor relatief moeilijk om voor een aantal beroepen zomaar Oost-Europeanen toe te laten. Dat is een goede zaak, want het moet de bedoeling zijn om eerst en vooral de eigen werklozen aan werk te helpen en om pas daarna de sluisen open te zetten voor nieuwe vreemdelingen.

Onmiddellijk nadat de lijst bekend werd gemaakt, werden er persverklaringen afgelegd door minister Moerman. Ze wordt blijkbaar volmondig bijgetreden door de VLD, want die kwam met de boodschap aandragen dat de grenzen zo snel en massaal mogelijk opengemaakt moeten worden. Blijkbaar moeten er zo weinig mogelijk beperkingen zijn bij het toelaten van nieuwe vreemdelingen in Vlaanderen.

Collega's, het zal u niet verwonderen dat Vlaams Belang hier een iets andere visie op heeft. Als het over knelpuntenberoepen gaat, moet eerst worden gekeken naar het onderwijs, naar een kordate herstelling van werklozen en moet vooral de kloof tussen de uitkering en het minimuminkomen worden uitgediept. Collega's van de VLD, nog maar eens een blik vreemdelingen opentrekken, biedt geen oplossing.

Na de mediaverklaringen van mevrouw Moerman en na de bekendmaking van de lijst van de VDAB die er kwam onder verantwoordelijkheid van minister Vandenbroucke, vraag ik me natuurlijk af wat het standpunt van de Vlaamse Regering is. Het verwondert me bovendien dat ik na het richten van een vraag tot minister Moerman, haar nergens bespeur. Ze legt wel verklaringen af in de media en blijkbaar ook in de marge van VLD-congressen, maar in

het parlement, waar het moet gebeuren, is minister Moerman afwezig. Mijn eerste vraag luidt dan ook: waar is mevrouw Moerman en waarom kan ze niet antwoorden op de vraag van een parlementslid om het standpunt van de Vlaamse Regering toe te lichten?

Minister Vandenbroucke, ik moet mijn vraag dus tot u richten. Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering over deze lijst? Er zijn maar twee mogelijkheden. Ofwel antwoordt u dat de Vlaamse Regering vasthoudt aan de beperkte lijst van de VDAB en wordt minister Moerman teruggefloten, ofwel zegt u dat over de lijst nog gediscussieerd moet worden en dat hij nog kan worden uitgebreid. In dat laatste geval haalt de VDAB bakzeil. Het is het een of het ander.

Mijn volgende vragen waren ook tot minister Moerman gericht. Ik leg ze u toch voor. Meent men bij de VLD dat er in Vlaanderen een draagvlak is voor een nieuwe en massale economische arbeidsimmigratie? Zo ja, waar meent men dat draagvlak dan te ontwaren? Wat heeft men te zeggen aan de duizenden Vlaamse bouwvakkers die blijkbaar het signaal moeten krijgen dat er geen enkel bezwaar kan zijn tegen een zo snel mogelijke toestroom van Oost-Europese arbeidskrachten?

Collega's, dit zou een overbodige discussie kunnen zijn, want we beschikken op basis van de verdragen en van de toetredingsonderhandelingen over de perfecte juridische mogelijkheid om tot 1 mei 2009 zonder enige verder toelichting tegenover Europa, maar louter door middel van een melding, de grenzen volledig dicht te houden. Dat is naar mijn mening de te volgen weg. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Om te beginnen wil ik beklemtonen dat minister Moerman op handelsmissie in Zuid-Afrika is. Dat is belangrijk voor ons bedrijfsleven. Het zou lichtzinnig zijn als zij voor een parlementaire vraag, die iemand anders net zo goed kan beantwoorden, zou terugkeren. Zij doet dus gewoon haar werk.

Voor mij is het geen kwestie van het binnenlaten of buitenhouden van buitenlandse werknemers. Het vrije verkeer en de gelijke behandeling van werknemers zijn eigenlijk grondslagen van de EU. Essenti-

eel is dat het vrije verkeer op een correcte en wettelijke manier verloopt. Misbruiken moeten we kordaat aanpakken.

Dat is de reden waarom ik met de federale minister van Werkgelegenheid, de heer Vanvelthoven, op 1 december vorig jaar gepleit heb voor vier maatregelen om wanpraktijken te bestrijden en eerlijke concurrentie tussen bedrijven te waarborgen. De eerste maatregel is een betere registratie van grensoverschrijdende tewerkstelling. Ten tweede willen we een versterkt en gecoördineerd optreden van de inspectiediensten. Ten derde moeten we de opdrachtgevers verantwoordelijk stellen door een systeem van hoofdelijke aansprakelijkheid. Ten vierde stellen we een vorderingsrecht in voor buitenlandse werknemers en werknemersorganisaties voor de Belgische rechtbank. Ik ben blij dat de federale regering in het kader van de discussie over de overgangsmaatregelen op 24 februari beslist heeft om effectief werk te maken van deze vier noodzakelijke maatregelen.

De federale regering heeft ook beslist dat – in afwachting van het volledig openstellen van onze arbeidsmarkt – in een versoepelde toekenning van arbeidsvergunningen moet worden voorzien voor knelpuntvacatures die niet ingevuld kunnen worden via vorming en opleiding van werklozen. De federale beslissing stelt dat eerst een lijst in samenwerking met de regio's en de sociale partners zal worden bepaald en regelmatig moet worden geactualiseerd.

Er is de voorbije dagen heel wat te doen geweest over een lijst die de VDAB opgesteld heeft in verband met het knelpuntenbeleid. Dat zien we nu in de actuele vragen. Deze lijst werd opgesteld naar aanleiding van een interne discussie over de definitie van knelpuntberoep met het oog op een omvattend arbeidsmarkt- en opleidingsbeleid in functie van het doelgerichte screenen, toeleiden en opleiden van werkzoekenden. Dat staat los van die federale beslissing. Deze lijst heeft geen enkel verband met de federale overgangsmaatregelen voor knelpuntvacatures.

Een metselaar staat inderdaad niet op de VDAB-lijst, mijnheer Gatz. Dat komt doordat de VDAB zelf niet meteen een probleem ziet bij zijn interne toeleiding. Het is iets anders of we met het oog op het vrije verkeer te weinig metselaars hebben. Dat is een andere vraag.

De Vlaamse Regering heeft over de uitwerking van deze overgangsmaatregel nog geen standpunt ingenomen. Dat debat moet nog worden gevoerd. We wensen dat te doen zonder enige voorwaarde a pri-

ori en in nauwe betrokkenheid met de sociale partners. We hebben geen vooropgestelde mening over de lengte van de lijst. Essentieel is dat de lijst gebaseerd is op correcte en objectieve gegevens. Onze aandacht moet daarbij gaan naar de meest hardnekkige knelpunten, waarvoor het arbeidsmarktbeleid niet onmiddellijk een antwoord kan bieden en waarvoor legaal georganiseerde arbeidsmigratie inderdaad een meerwaarde kan zijn.

Voor alle duidelijkheid: voor buitenlandse arbeidskrachten die worden tewerkgesteld in deze knelpuntberoepen gelden de normale lonen zoals vastgelegd in het paritair comité. De werkgever is bovendien verplicht om een Dimona-aangifte te doen. De overgangsmaatregel moet worden beschouwd als een aanvulling op ons beleid voor knelpuntberoepen, en niet als een alternatief. Onze toeleidings- en opleidingsinspanningen om tot betere invulling van de knelpuntvacatures te komen, moeten onverkort doorgaan.

Ik reken dus om te beginnen op een kordate uitvoering van de vier Vlaamse voorwaarden om tot een correct en eerlijk vrij verkeer van werknemers te komen.

Tegelijk moeten we blijven investeren in het opleiden, screenen en toeleiden van werkzoekenden, zodat we de knelpuntvacatures beter kunnen invullen. In het kader van het Vlaamse meerbanenplan is daar 2 miljoen euro extra voor gepland. Over de knelpuntberoepenlijst die we in het kader van de overgangsmaatregel die de federale regering voorstelt, moeten opmaken, zal ik eerstdaags een voorstel ter discussie voorleggen aan de sociale partners en de Vlaamse Regering. Als we dat op een objectieve basis doen, zal die discussie niet zo moeilijk zijn. (*Applaus bij sp.a-spirit*)

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, uw antwoord is vrij duidelijk. Het verwondert me dat het standpunt van het Vlaams Belang volledig tegengesteld is aan het belang van de Vlaamse economie.

Mijnheer de minister, kunt u iets preciezer zijn over de timing? Dat is wel belangrijk. U hebt vier voorwaarden genoemd die ook in de federale regeringsbeslissing zijn vervat. De beslissing op het federale niveau was dat die vier voorwaarden worden gerealiseerd, maar dat er inmiddels wel aan die knelpuntberoepenlijst zou worden gewerkt.

Het is een normale procedure dat u een en ander voorlegt aan de sociale partners. Ik heb vernomen

dat u tegelijk met de regering zult praten. Moeten we daarin een bepaalde chronologie onderscheiden? Moet u het eerst eens zijn op regeeringsniveau en dan naar de sociale partners gaan? Dat is niet echt noodzakelijk omdat de economische realiteit is wat ze is en de sociale partners over die knelpuntberoepenlijst kunnen praten. Een iets preciezere timing zal de duidelijkheid van het debat vast ten goede komen.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister, uit uw antwoord besluit ik dat al de politieke heisa op het voorbije VLD-congres en op de andere congressen niet nodig was geweest, had men beter met elkaar gesproken. Het verwondert me dat de twee eerste voorwaarden vandaag nog moeten worden gesteld. Iedereen kent de realiteit. Op de Brusselse bouwerven lopen een heleboel buitenlandse werkkrachten uit de tien nieuwe lidstaten rond. Mensen die het beter weten dan ik, beweren dat als we die mensen daar weghalen, de bouw stilvalt in Vlaanderen en Brussel. Ik begrijp niet dat u dan nog voorwaarden stelt dan een betere registratie en een betere werking van de inspectiediensten.

Waarom is dat niet sneller gebeurd? Dat gaat ten koste van de binnenlandse aannemers die niet kunnen concurreren met die goedkope arbeidskrachten. Het gaat ook ten koste van die mensen zelf, die in slechte omstandigheden moeten werken.

Uiteindelijk stipuleren de voorwaarden dat we moeten uitkijken wie hier werkt en dat dat gebeurt onder goede wettelijke omstandigheden. Ik hoop dat u zo gauw mogelijk duidelijkheid brengt in dit dossier en dat u dit probleem oplost.

De heer Rob Verreycken: Ik heb horen verwijzen naar het vrij verkeer van personen. Dat zou een basiswaarde van de Europese Unie zijn. Ik verwijs naar de bepalingen in de verdragen met de nieuwe lidstaten, die zeggen dat het perfect mogelijk is om zonder verdere toelichting tot 2009 de grenzen gesloten te houden, en die bijgevolg deze discussie overbodig maken.

Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat er een lijst is van knelpuntberoepen bij de VDAB. Blijkbaar is dat niet dé lijst van knelpuntberoepen. Plots blijken er dus twee lijsten te bestaan. Zeg nooit lijst voor knelpuntberoepen tegen een lijst voor knelpuntberoepen.

Ik vind dat een beetje merkwaardig en beschouw het vooral als een politieke vluchtponing. Op basis van een aantal objectieve en correcte gegevens heeft de

VDAB een lijst opgesteld van knelpuntberoepen. De conclusie is dat er in een aantal cruciale sectoren waarvoor de VLD een politieke toegang wil forceren, zoals metselaars, bouwvakkers en vloerders geen knelpuntvacatures zijn. Het is dan ook niet nodig om een nieuw blik vreemdelingen open te trekken. U wilt daar nu een onderwerp van politiek gemarchandeer van maken. Er moet blijkbaar een nieuwe lijst van knelpuntberoepen komen, niet op basis van objectieve gegevens maar op basis van geven en nemen. Ik betreur dat. Mijnheer de minister, als u zegt dat dit moet gebeuren op basis van correcte en objectieve gegevens, dan kan enkel de lijst van de VDAB daarvoor als basis dienen.

Mijnheer Gatz, u zegt dat het Vlaams Belang pleit tegen het belang van de economie. Volgens het Vlaams Belang is de economie zeer nadrukkelijk verbonden met de samenleving. Wanneer u zou poneeren dat de onbeperkte immigratie in de jaren zeventig een goede zaak is geweest voor de economie, dan kan ik u met zekerheid zeggen dat het geen goede zaak is geweest voor onze samenleving in het algemeen. Bijgevolg moet nu opnieuw de conclusie zijn dat het niet is omdat een bepaalde maatregel in het belang is van enkele ondernemers, dat het belang van heel de Vlaamse samenleving uit het oog mag worden verloren. Dat staat voor ons voorop. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister Frank Vandenbroucke: De heer Gatz heeft gelijk dat hier een bepaalde timing moet worden gerespecteerd. Het is inderdaad zo dat we in verschillende etappes zullen werken wanneer we de afspraken met de federale regering honoreren. De federale regering wil vanaf 1 juni een versoepelde procedure voor de arbeidsvergunningen. Dat is een goede beslissing.

De grenzen zouden pas volledig worden opengesteld wanneer aan een aantal begeleidende voorwaarden bijvoorbeeld registratie is voldaan. Ons overleg moet toelaten om tegen 1 juni in de praktijk de versoepelde procedures in te voeren voor een aantal beroepen. Dat is de doelstelling. Dat betekent dat we daar nu met bekwame spoed aan verder werken. Ik pleit wel voor het Vlaams sociaal overleg, en dit om twee redenen. Ik beklemtoon dat de lijst van knelpuntberoepen die de VDAB hanteert, niet per definitie het antwoord is op de vraag van de federale regering. We kunnen dan ook niet zeggen dat de sociale partners die al hebben besproken. Deze vraag is niet zomaar terug te brengen tot de vraag wat nu de relevante lijst is van knelpuntberoepen in de werking van de

VDAB. Deze vraag moet worden voorgelegd in sociaal overleg. Aangezien de Vlaamse arbeidsmarkt verschillend is van de Brusselse en de Waalse, moet dit ook worden bekeken met de interprofessionele Vlaamse sociale partners, zonder daar echter meer tijd aan te besteden dan we ons kunnen veroorloven. U hebt op dat vlak gelijk.

Ik wil nog eens het voorbeeld geven van de metselaar. In de mate dat er vacatures voor metselaars worden geplaatst bij de VDAB, worden die door de VDAB vrij goed ingevuld. Voor de VDAB als organisatie gaat het dus niet echt om een probleem of een knelpunt. Daarnaast komen er niet zo veel vacatures voor metselaar bij de VDAB terecht terwijl we uit de dagelijkse realiteit weten dat er op de arbeidsmarkt wel degelijk een knelpunt is. De VDAB voelt zich niet geroepen om zijn beleid te veranderen. Dat is iets anders dan de vaststelling dat er een probleem is op onze arbeidsmarkt. Ik wil dan ook beklemtonen dat de oefening die de VDAB heeft gedaan, een oefening is die te maken heeft met het eigen opleidingsbeleid, het toeleidingsbeleid, de kwaliteit van de vacature-invulling, enzovoort.

Dat is niet hetzelfde als het geven van een antwoord op de vraag hoe een correct georganiseerd verkeer van werknemers een bijdrage kan leveren tot het verbeteren van onze arbeidsmarkt. Ze houden verband met elkaar maar zijn niet dezelfde. We moeten beide uit elkaar houden. Dat is ook wat de heer Leroy vorige week heeft beklemtoond. Blijkbaar is het nodig dat hier nog eens officieel te herhalen. Ik steun de heer Leroy daarin volledig.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Sannen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de mogelijke prefinanciering om nieuwe opleidingen op te starten in het secundair onderwijs in Brussel

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gisteren was ik een beetje verrast. Mijnheer de minister, ik las in een krantenartikel dat u in de marge van een vergadering van vorige maandag met de Brusselse directeurs van de

Vlaamse basis- en secundaire scholen een idee had gelanceerd om de oprichting van nijverheidsrichtingen in Brussel opnieuw mogelijk te maken via prefinanciering. Ik was niet verrast dat u specifiek de aandacht vestigde op het belang van het TSO en het BSO. We hebben dat thema de afgelopen jaren al voldoende aan bod laten komen. U hebt al meerdere keren gezegd dat we er alles aan moeten doen om het TSO en het BSO te herwaarderen.

Ik was ook niet verrast over het feit dat Brussel zelf nog amper nijverheidsonderwijs aanbiedt. Dat fenomeen doet zich niet enkel voor in Brussel. Uit bepaalde gegevens kunnen we ook vaststellen dat het aanbod van dit onderwijs in het centrum van Antwerpen de afgelopen jaren sterk is gedaald. Blijkbaar is het moeilijk om dergelijke opleidingen in die centra aan te bieden. Misschien is dat ook het geval elders in Vlaanderen. We hebben daar nu te weinig zicht op. We zouden moeten weten hoe het nijverheidsonderwijs in Vlaanderen is vertegenwoordigd en of het voldoende evenwichtig is verspreid. Als Limburger kan ik enkel zeggen dat dit onderwijs in Limburg procentueel gezien het best is uitgebouwd ten opzichte van de rest van Vlaanderen.

U suggereert dat we iets zouden moeten doen voor het opstarten van deze nieuwe studierichtingen. De kostprijs voor een school bij het opstarten van een nijverheidsstudierichting is tweeledig. Als een school kiest voor een nieuwe richting, dan wordt ze daar in het begin niet voor gefinancierd. Ze wordt verplicht gebruik te maken van de toegewezen leerkrachten. Daarnaast wordt de belangrijkste kostprijs misschien wel gevormd door de werkingsmiddelen. Het opstarten van een nijverheidsopleiding vraagt immers nogal wat werkingsmiddelen voor zowel de uitrusting van werkplaatsen als voor machines enzovoort.

Mijnheer de minister, waaraan denkt u als u het hebt over prefinanciering? Gaat het dan over het ter beschikking stellen van extra leerkrachten? Gaat het over het ter beschikking stellen van extra werkingsmiddelen voor deze scholen? Moeten de scholen daarna die prefinanciering terugbetalen? Brusselse scholen kunnen het financieel niet aan om dergelijke richtingen aan te bieden. Ze zullen dan later ook niet over de middelen beschikken om die middelen terug te betalen.

Welke basis wordt gehanteerd om een selectie door te voeren? Welke scholen kunnen een beroep doen op een dergelijke prefinanciering? Over welke studie-

richtingen gaat het? Welke normen hanteert u daarbij? Legt u ook voorwaarden op? Het is belangrijk vast te stellen dat er een tekort is aan bepaalde studierichtingen. Toch moeten we ook vaststellen dat bepaalde richtingen oververtegenwoordigd zijn en dat het overaanbod van dergelijke studierichtingen misschien niet wenselijk is. Ik kan me dan ook voorstellen dat u bij de prefinanciering denkt aan voorwaarden zoals het afstoten van andere studierichtingen.

Is deze prefinanciering alleen bedoeld voor Brussel? Of is dit een proefsituatie die misschien in de toekomst zou kunnen worden uitgebreid wanneer ze positief wordt geëvalueerd voor andere delen in Vlaanderen, zoals bijvoorbeeld Antwerpen en voor andere tekorten om een evenwichtige spreiding van bepaalde studiegebieden, vooral dan nijverheidsrichtingen, te bereiken?

De voorzitter: Minister Vandembroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandembroucke: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik begrijp dat de heer Sannen een beetje verrast is omdat we dit nog niet hebben kunnen bespreken in de commissie voor Onderwijs. Het idee is naar voren gebracht naar aanleiding van een vergadering met directies van het gesubsidieerd officieel onderwijs in Brussel. Het sloot ook een beetje aan bij het feit dat de studiekeuze en de structuur van het aanbod het voorwerp van discussie waren.

Ik zou willen beginnen met uw laatste punt waarbij u zegt waarom dit in Brussel moet gebeuren en niet in bijvoorbeeld Antwerpen. In Brussel is de situatie nogal specifiek. Enerzijds is het technisch en beroepsonderwijs in het Nederlandstalige Brusselse onderwijs enorm verzwakt als gevolg van de algemene verzwakking die het Brusselse Nederlandstalige onderwijs heeft gekend in de jaren negentig. Er is sinds een aantal jaren een ommekeer en we zien opnieuw een belangrijke aangroei van leerlingen in het Brusselse Nederlandstalige onderwijs, maar niet in het TSO en BSO. Die richtingen zijn zeer sterk ondervertegenwoordigd. Sterker nog, scholen in Brussel met TSO/BSO-ambities zijn niet gemakkelijk in staat om belangrijke, nieuwe initiatieven te nemen op het domein van studierichtingen die financieel grote inspanningen vragen. Het is een vicieuze cirkel.

Anderzijds zijn er noden in Brussel zoals de belangrijke jeugdwerkloosheid, en verwijs ik naar het

domein 'auto's'. Er is niet alleen een grote autoconstructeur, maar bovendien zijn er honderden kleine garages en ateliers waar mensen die verstand hebben van autotechniek perfect een job zouden kunnen vinden. Er is dus een duidelijke behoefte, maar compleet geen aanbod in het Brusselse Nederlandstalige onderwijs. In het domein 'auto' zijn er welgeteld vier leerlingen, wat niets is.

Ik heb voorgesteld om die vicieuze cirkel te doorbreken door het probleem te helpen overbruggen waarmee elke school wordt geconfronteerd die een nieuwe richting organiseert, namelijk het feit dat de omkadering in uren leraar met een jaar vertraging komt. De omkadering komt er pas op basis van de telling van 1 februari van het jaar ervoor. De leerlingen zijn er dan nog niet, maar de school moet ondertussen wel beginnen. We moeten dat jaar vertraging kunnen overbruggen. Mijn woordgebruik 'prefinanciering' is niet zo gelukkig omdat dit de indruk wekt dat we geld geven om het daarna terug te vragen. Het idee is om een soort startkapitaal te geven door middel van het financieren van de omkadering waarop anders een jaar moet worden gewacht.

U hebt gelijk dat het grote probleem in industriële technieken niet zozeer de omkadering is, maar wel de uitrusting. We moeten er ook over nadenken hoe we dat kunnen oplossen. Ik heb het domein 'auto' als voorbeeld gegeven omdat het zo frappant is. Er is een duidelijke behoefte, maar bijna geen aanbod. Ik weet dat de bedrijfssectoren ook bijzonder geïnteresseerd zijn in samenwerking met het onderwijs.

Dat brengt me bij het punt van de selectiviteit. U hebt gelijk om bij zo'n financieringstechniek selectiviteit te bepleiten. Er moeten keuzes worden gemaakt. Uw suggestie om eventueel ruiloperaties te doen met studierichtingen die misschien veel minder zinvol zijn, lijkt me erg zinvol.

Ik zal met de betrokken scholen en onderwijsverantwoordelijken zoals minister Vanhengel overleggen om na te gaan wat we kunnen doen en wat misschien minder zinvol is.

Ik sta niet bij voorbaat afkerig tegenover het voorstel om te veralgemenen naar scholen buiten Brussel. Ik denk evenwel dat de toestand in Brussel erg verschilt van wat er elders gebeurt. Ik geef me er echter rekenschap van dat Antwerpen toch een beetje met dezelfde fenomenen kampt. In Antwerpen-centrum wordt het beroeps- en technisch onderwijs afgebouwd, maar is er toch veel jeugdwerkloosheid en zijn de noden groot. Ik sluit bijgevolg niet uit dat we

dat ook elders toepassen als blijkt dat het in Brussel goed loopt. In dat geval wordt het dus een experiment dat we later zullen uitbreiden. Ik ga nu evenwel beginnen met daarover met minister Vanhengel en de andere onderwijsverantwoordelijken te overleggen.

De heer Ludo Sannen: Ik dank de minister voor zijn antwoord, en voor het feit dat hij openstaat voor het voorstel om het idee eventueel te verfijnen. Ik denk in het bijzonder aan de selectie en de eventuele ruil van studierichtingen. De ideeën van de selectie en een eventuele ruil zijn interessant. Ik kan me voorstellen dat richtingen zoals loodgieterij of hout en bouw ook in Brussel moeten aangeboden worden en dat dit tot werkgelegenheidsmogelijkheden kan leiden. Het is daarom belangrijk dat zowel met de beroepsfederaties als met de sociaal-economische toestand van de regio rekening wordt gehouden om te bepalen voor welke nijverheidsrichtingen een pre-financiering mogelijk is.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het overleg met de pluimveesector inzake indirecte schade door de vogelgriep

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de regering, geachte collega's, de pluimveesector vraagt zich af wat er zal gebeuren als de vogelgriep in Vlaanderen zou uitbreken. Wie zal dan wat ondernemen, en wie zal wat vergoeden? De vergoeding van de opruiming is geregeld door de federale overheid. De helft van wat de federale overheid daarvoor vrijmaakt, wordt automatisch betaald door de EU. We hebben het nu enkel over de rechtstreekse schade die de sector zou oplopen.

We mogen evenwel niet vergeten dat er al vandaag heel wat indirecte schade kan worden vastgesteld. Die indirecte schade brengt de 1.200 betrokken bedrijven in België in moeilijkheden. Daarvan liggen er 1080, of 90 percent van het totaal, in Vlaanderen. Wat zijn de gevolgen? De prijs duikt naar beneden.

De consumptie neigt weg te vallen. Het volstaat om even naar een openbare markt te trekken om dat vast te stellen. Er zijn drie grote gevolgen. Het eerste is de verminderde prijzen.

Voor bepaalde kippensoorten is de prijs nul komma nul euro. Dat staat vandaag in de krant.

Voorts zijn er de kippenhokken, die allemaal vol zitten. Men weet niet langer waar naartoe met het pluimvee. Er is geen enkele slachterij die nog bereid is kippen te aanvaarden omdat hun frigo's en diepvriezers ook al vol steken. De sector kampt vandaag al met indirecte verliezen en kosten. In Frankrijk heeft men al de beslissing genomen de sector 63 miljoen euro toe te steken. Dat geld dient alleen maar om indirecte verliezen te vergoeden. In Italië gebeurt hetzelfde.

De vraag bestaat of Europa dit zal toestaan. Frankrijk en Italië gaan er echter mee voort. We kunnen natuurlijk de vijf w's gebruiken. Welke maatregelen neemt u vandaag nog? Welke maatregelen neemt u in verband met indirecte verliezen, als morgen de vogelgriep in Vlaanderen zou terechtkomen? Dat is immers Vlaamse materie. Wie is beneficiaris van de centen die u eventueel naar voor schuift? Hoeveel geld is er beschikbaar? Bestaat er een fonds? Is dat fonds wel toereikend? Moet er geld worden bij gezocht? Het zijn allemaal vragen die de sector met aandrang stelt.

Minister-president Yves Leterme: Ik dank u, mijnheer Callens, voor uw vraag. Wij volgen de situatie van de vogelgriep, zowel op sanitair vlak als op economisch vlak, op de voet. Ik heb met de sector overleg gepleegd op 22 februari. Vrijdag gaan we opnieuw samen zitten. Ik zie het overleg vooral in het kader van de voorbereiding van de Europese Commissievergadering die maandag zal plaatsvinden. De Europese Commissie heeft aangekondigd dat ze maandag een aantal voorstellen op tafel zal leggen om aan de noden van de sector tegemoet te komen. Ik juich dit toe omdat de situatie die de sector doormaakt een Europese aangelegenheid is. Het probleem stopt niet aan de landsgrenzen. Het is een gemeenschappelijke zaak van heel Europa hoewel er land per land verschillen zijn. De Franse sector heeft het wat harder te verduren door het feit dat de vogelgriep er al is vastgesteld. Bij ons is dat tot nu toe niet gebeurd. Laat ons hout vasthouden. Op dit ogenblik is er nog geen duidelijk zicht op de voorstellen van de commissie. Van zodra we deze voorstellen in ons

bezit hebben, zal er met de sector over van gedachten worden gewisseld. Wij volgen de omzet en de marktprijs. Het zou momenteel over nul euro gaan. Dat moet sterk worden gerelativeerd. Er is nog een behoorlijke omzet. Er is nog wel degelijk consumptie en er wordt nog wel degelijk voor betaald.

De heer Karlos Callens: Ik dank u mijnheer de minister. Maar hoe is het met de budgetten gesteld die worden uitgetrokken? Als zou blijken dat de gemeenschap moet tussenkomen, zijn er dan budgetten voor beschikbaar op dit ogenblik?

Minister-president Yves Leterme: Het enige wat op dit moment op tafel ligt, is een vraag van de federale minister om 3,7 miljoen euro die momenteel aan informaticampagnes worden gespendeerd, niet uitsluitend te laten betalen vanuit de federale begroting. Er wordt om bijstand van de gewestregeringen gevraagd. Ik heb aan de minister van Financiën en Begroting gevraagd om deel te nemen aan het overleg over bijdragen van Vlaanderen aan de financiering van die informaticampagne.

De heer Karlos Callens: We zouden ook aan een opkoopregeling kunnen denken.

Minister-president Yves Leterme: We kunnen aan van alles denken, maar het verschil tussen denken en dingen aankondigen is tamelijk chaotisch. Ik wil geen beloften doen die we achteraf niet kunnen houden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de acties tegen de geplande hervorming van de financiering van het hoger onderwijs

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, vorig jaar heeft de minister een conceptnota over de financiering van het hoger onderwijs gepubliceerd. Met betrekking tot die conceptnota is enige commotie ontstaan. Zo organiseren de studenten en de vakbonden morgen in Brussel een betoging tegen een aantal specifieke uitgangspunten van de conceptno-

ta, meer bepaald de outputfinanciering en het niet-financieren van manama's.

De outputfinanciering vormt een belangrijk element van de conceptnota omdat deze financieringsmethode de hogescholen en de universiteiten zou stimuleren om hun studenten beter te begeleiden. Op het eerste gezicht lijkt dit een lovenswaardig uitgangspunt. De hogescholen en de universiteiten zouden evenwel kunnen redeneren dat ze zwakkere studenten beter niet toelaten. Op die manier kunnen ze het zich gemakkelijk maken. Het aandeel van de studenten die een einddiploma behalen, zal immers stijgen. De instellingen zouden even goed de omgekeerde en even perverse redenering kunnen hanteren dat ze het de studenten beter gemakkelijk maken. Indien de hogescholen en de universiteiten zouden besluiten gemakkelijk diploma's uit te reiken, zou dit uiteraard een aanslag op de kwaliteit van het onderwijs betekenen. Beide redeneringen staan in ieder geval haaks op de doelstellingen in verband met de kwaliteit en de democratisering van het onderwijs.

Een ander belangrijk element van de conceptnota is het voornemen manama's niet langer te financieren. De studenten die een master-na-masteropleiding willen volgen, zullen die opleiding blijkbaar zelf moeten betalen. Dit is enkel haalbaar voor studenten die over voldoende koopkracht beschikken of die een zwaar door het bedrijfsleven gefinancierde opleiding volgen.

Mijnheer de minister, dit strookt niet met het onderwijsmodel dat we wensen. Bij de studenten, de hogescholen, de universiteiten en de vakbonden is dan ook heel wat ongerustheid ontstaan. Onderkent u de gevaren die aan deze uitgangspunten van uw conceptnota zijn verbonden? Welke stappen zult u bij de verdere uitwerking van de conceptnota in verband met de financiering van het hoger onderwijs zetten? Welke correcties en bijstellingen wilt u nu reeds aanbrengen? Welke timing wilt u ten aanzien van het geheel van beslissingen over de financiering van het hoger onderwijs hanteren? Wordt het hoger onderwijs wel voldoende gesubsidieerd?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, de vragen van de heer Tavernier kunnen tot een breed debat leiden. Ik zal trachten deze vragen kort en synthetisch te beantwoorden.

Om te beginnen, wil ik opmerken dat een status-quo ons ook niet zal helpen. We kunnen de zaken niet houden zoals ze zijn. De uitdaging is bijzonder duidelijk. Vlaanderen heeft nood aan een nieuwe democratiseringsgolf. We moeten nieuwe generaties van jonge mensen naar het hoger onderwijs leiden. We moeten deze mensen tevens de kans bieden in het hoger onderwijs te slagen. Het hoger onderwijs moet de reservoirs van talent die momenteel niet worden aangeboord in de toekomst wel aanboren.

De kranten besteden vandaag veel aandacht aan de studie van de heer Schleicher over het hoger onderwijs in Europa. Het is niet mijn bedoeling hier commentaar op deze studie te geven.

Wat de heer Schleicher zegt, is ook van toepassing op Vlaanderen. We moeten absoluut een tweede democratiseringsgolf op gang brengen in het hoger onderwijs. De bestaande financiering helpt ons daarbij niet.

We hebben vandaag een inputfinanciering. We financieren als een student binnenkomt, of hij slaagt of niet interesseert ons niet. Dat was dus duidelijk geen recept voor democratisering, want we zien dat bepaalde groepen weinig naar het hoger onderwijs gaan en dat bepaalde groepen misschien wel binnenkomen, maar veel minder slagen dan andere groepen.

We hebben vandaag een bevroren financiering, waardoor met name de hogescholen, ondanks een toename van het aantal studenten, eigenlijk niet in staat zijn om met het nodige geld te voorzien in een goede omkadering.

Ik heb voorgesteld om over te schakelen op een nieuwe financiering, waarbij, om te beginnen, de hogescholen en universiteiten een groeiend aantal studenten op een volwaardige manier kunnen begeleiden. Ik zeg vandaag tegen de instellingen van het hoger onderwijs dat ze meer studenten moeten recruter en moeten zorgen voor meer participatie in het hoger onderwijs en dat wij zullen volgen met geld. De voorbije jaren hebben we dat om budgettaire redenen niet gedaan.

De vraag rijst hoe we er dan voor zorgen dat de instellingen worden aangemoedigd om studenten te doen slagen, want daarover gaat het. Ik ben niet getrouwd met een suggestie die ik heb gedaan op het vlak van de techniek, meer bepaald om de financiering niet te baseren op de inschrijving, maar op het verwerven van studiepunten en dus op het slagen

van studenten. Ik zie er de voor- en de nadelen van, maar er zijn ook voor- en nadelen aan het bestaande systeem. We moeten alleen de vraag stellen hoe we de doelstelling om meer jonge mensen te doen slagen in het hoger onderwijs kunnen waarmaken. Ik denk dat resultaatsfinanciering een antwoord kan zijn, maar dat ze niet zonder problemen is.

Men mag niet vanuit een zeker conservatisme reageren en de dingen willen houden zoals ze zijn. Dat helpt ons ook niet. Ik heb in het voorstel van financiering van het hoger onderwijs beklemtoond dat we de studenten met een zwakkere maatschappelijke achtergrond, bijvoorbeeld beursgerechtigde studenten van ouders met een laag inkomen, interessant moeten maken voor hogescholen en universiteiten, bijvoorbeeld door de instellingen van deze studenten te voorzien van extra financiering. Daardoor moedigen we de hogescholen en universiteiten aan om dit soort studenten te zoeken en te recruter.

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) heeft de suggestie gedaan om te kijken naar andere indicatoren dan het recht op een beurs. De VVS heeft een aantal interessante ideeën op tafel gelegd. Ik zou willen dat men eerst kijkt naar het voorstel om beursgerechtigden interessant te maken voor de instellingen, maar ook andere kenmerken van studenten, waarvoor de instellingen zich zouden moeten interesseren als men nieuwe reservoirs van talent wil aanboren, kunnen worden opgesomd.

Er bestaan geen wonderoplossingen of recepten waar geen problemen aan verbonden zijn. Mijnheer Tavernier, ik wil er wel voor pleiten dat we ons niet opsluiten in een soort conservatisme en zeggen dat de huidige situatie goed is. Dat geldt met name voor wat u zegt over de master-na-masteropleidingen. Vanuit uw politieke invalshoek verbaast met dat een klein beetje. Master-na-masteropleidingen zijn opleidingen waar zeer dikwijls een zeer belangrijke individuele opbrengst aan gekoppeld is. Op de arbeidsmarkt kan je daar nogal wat meer mee verdienen. Dat geldt minder voor het hoger onderwijs in het algemeen.

In Vlaanderen zijn we bereid om niet alleen de bachelors met publiek geld te financieren, we willen ook masteropleidingen met publiek geld financieren. Onze noorderburen wensen dat niet meer te doen, maar ik ben het daar niet mee eens. Ik vind dat we ook de masteropleidingen met publiek geld moeten financieren, want het is een publieke verantwoordelijkheid om alle jonge mensen de kans te geven om dit diploma te verwerven. De return voor de samen-

leving is in die mate belangrijk dat we die opleiding als samenleving moeten financieren.

Dat geldt minder voor master-na-masteropleidingen. Voor sommige geldt het wel, met name degene waar de overheid van zegt dat ze nodig zijn voor de uitoefening van een bepaald beroep, bijvoorbeeld huisarts. Ik vind het logisch dat de overheid betaalt als ze die opleidingen eist. Ik geef er de voorkeur aan om en de bachelors en de masters volwaardig met openbaar geld te financieren maar een duidelijke lijn te trekken, met die uitzondering dat de overheid met geld komt als de opleiding nodig is. We zouden het daarover eens moeten zijn vanuit een solidaire visie op wat de overheid moet doen en niet moet doen in de samenleving.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord, vooral omdat u zegt dat u met bepaalde ideeën niet getrouwd bent. Dat betekent dat u daarover verder wilt discussiëren, zeker wat de uitwerking betreft. De belangrijke vraag naar het vergroten van de enveloppe zal gehonoreerd worden.

Het was helemaal niet mijn bedoeling te zeggen dat we het bestaande systeem moeten behouden, zeker niet wat betreft de gesloten enveloppe. Ik ben voorstander van een discussie ten gronde over de verschillende criteria voor de financiering. Die zal nog worden gevoerd. Daarbij zal de nuancering omtrent de manama's moeten worden gemaakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaecker tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de realisatie van een Nederlandssprekende medische urgentiedienst in Halle en het Pajottenland

ACTUELE VRAAG van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de inzet van een paramedisch interventieteam in Halle en de taaltoestanden bij de hulpdiensten in de Vlaamse Rand

De voorzitter: De heer Demesmaecker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaecker: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, mijn vraag gaat over één enkel zinnetje uit de aanvullende regeerverklaring van 18 mei 2005, maar een heel belangrijk zinnetje voor de mensen die er rechtsreeks mee te maken hebben: 'De Vlaamse Regering voorziet in de nodige maatregelen voor een medische urgentiedienst in Halle.'

Voor een goed begrip: voor dringende medische hulpverlening door MUG-teams is een groot deel van de Vlaamse Rand afhankelijk van ploegen uit ofwel Brussel ofwel Wallonië, in casu de MUG-dienst van Tubeke voor Zuid-West-Brabant. De jongste maanden en jaren hebben de incidenten met dergelijke diensten zich opgestapeld. Al opereren deze MUG-teams uit Brussel of Wallonië op Vlaams grondgebied en vaak in het Nederlands taalgebied, toch kennen de hulpverleners geen Nederlands. Dat heeft heel zware gevolgen: ziekenwagens die letterlijk verloren rijden omdat ze de weg niet vinden in Vlaams-Brabant, zeer lange aanrijtijden, gebrekkige communicatie- en informatiedoorstroming tussen hulpverleners, slachtoffers, familie, omstanders enzovoort. De gevolgen zijn altijd erg, niet zelden tragisch, ook met dodelijke slachtoffers.

Omdat het letterlijk over een kwestie van leven of dood gaat, wordt dit door de bevolking niet langer getolereerd. De Vlaamse Regering heeft daarom gemeend in de nasleep van het mislukken van de BHV-onderhandeling dat er een oplossing moest komen, alleen botsen we hier op de grenzen van onze bevoegdheden, zoals we al zo vaak hebben ervaren: we komen een stukje op het terrein van federaal minister Demotte.

Dat er toch een oplossing uit de bus kwam tijdens de kerstdagen van vorig jaar, is te danken aan de inzet en het doorzettingsvermogen van de Vlaamse minister van Welzijn Vervotte, dat mag benadrukt worden. Ze heeft haar bemiddelingsrol hier ten volle gespeeld zoals het van haar werd verwacht.

Eind december maakten minister Demotte en minister Vervotte bekend dat Halle een proefproject zou krijgen met een paramedische MUG of interventieteam, afgekort PIT. Het proefproject komt erop neer dat de urgentiearts niet altijd mee uitrukt maar alleen als het nodig is. In de andere gevallen gaat een gespecialiseerde verpleger mee die wel in radiocontact staat met de urgentiearts in het ziekenhuis.

Indien nodig kan de urgentiearts nog ter plaatse nakomen.

Het was een kostenefficiënte oplossing voor het taalprobleem. We konden er dan ook achter staan. Nu worden we echter geconfronteerd met berichten over een heel andere invulling van die proefproject, die dan wordt uitvergroot in de kranten, met krantenkoppen als 'Pseudo-MUG biedt pseudo-oplossing'. In een inleiding op het televisiejournaal van de regionale televisie hoorde ik gisteren 'MUG Halle is een lege doos'. Er blijkt immers dat, volgens de overeenkomst die minister Demotte heeft opgesteld, de urgentiemensen van het ziekenhuis van Halle helemaal niet mogen meegaan en ter plaatse komen. Ze mogen bij wijze van spreken het ziekenhuis niet uit.

Dat is natuurlijk een heel andere situatie. Het zou betekenen dat er helemaal geen oplossing is. Als er immers dan toch een arts nodig is, dan moet er opnieuw een beroep worden gedaan op het MUG-team uit het Waalse Tubize. Dan staan we natuurlijk terug bij af. Dan komen we zelfs van de regen in de drop, wat door de bevolking niet zal worden getolereerd. Het is immers ook in tegenspraak met de uitleg die wij van u kregen in de commissie voor Welzijn, mevrouw de minister. Ik citeer uit het verslag van deze vergadering van 31 januari 2006. U zei toen: 'We hebben de garantie gekregen dat, als er een arts nodig is, hij ook mee zal uitrukken. Niemand wil immers de verantwoordelijkheid dragen om geen arts uit te sturen, als dat nodig is. Als wordt vastgesteld dat een arts niet onmiddellijk noodzakelijk is, kan de verpleger de taak vervullen. Er worden garanties ingebouwd door een transmissiesysteem aan boord, zodat de diagnose mee door een arts kan worden gevolgd. Als blijkt dat zich toch nog een urgentie zou voordoen, kan een arts toch snel ter plaatse komen.'

Dat is natuurlijk helemaal in tegenspraak met wat we nu lezen. Het lijkt me niet slecht dat u daar duidelijkheid over zou verschaffen.

Een ander probleem is de onduidelijkheid over het werkingsgebied van dit nieuwe PIT. Zal dit team ook kunnen uitrukken naar verder afgelegen gemeenten in het zuiden van deze regio? Dat dit geen overbodige luxe zou zijn, bewijst een nieuw incident dat vorige week woensdag gebeurde. Wat wij hier aanklaarten, is immers soms heel concreet voor de mensen. Ik heb het over een incident in de gemeente Herne, waarbij het MUG-team uit Tubize meer dan drie

kwartier onderweg was omdat het de weg niet vond. Bij aankomst bleek het team volledig Nederlandsonkundig te zijn. Gelukkig kon de patiënt toch nog op tijd worden gered.

Wanneer die streek verstoken zou blijven van interventies van dit nieuwe team uit Halle, dan zou men het er niet begrijpen. Een van de burgemeesters zei me dat dit er dan zou neerkomen op een soort dioxinecrisis. Met andere woorden, dit zou het geloof in de beleidsmakers volledig onderuithalen. Dat moet sommige mensen in dit halfroond toch een en ander duidelijk maken.

Mevrouw de minister, klopt mijn situatieschets? Zal het PIT van Halle geen eigen artsen kunnen inzetten? Is dat dan niet in tegenspraak met de verklaringen die u eerder hebt gedaan? Wat zult u doen opdat toch zou worden uitgevoerd wat werd beloofd? Zult u dit eventueel op de agenda van het gepaste overlegorgaan tussen de federale regering en de gewest- en gemeenschapsregeringen zetten? Wat gaat u ondernemen opdat de hele streek, en ook het zuiden ervan, recht zou krijgen op een snel en Nederlandstalig urgentieteam vanuit Halle?

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in feite staat deze hele problematiek symbool voor de 19de-eeuwse toestanden die nog heersen in de Vlaamse Rand rond Brussel en een aantal gemeenten langs de taalgrens als het gaat over dringende medische hulpverlening. In feite beleven we in ons eigen Vlaanderen nog steeds het 'pour les Flamands la même chose', zijn de Vlamingen in hun eigen land tweederangsburgers, die tevreden moeten zijn met wat ze krijgen. In dit geval is dat Franstalige hulpverlening.

In december hebt u inderdaad aangekondigd dat er een oplossing in de maak was voor het specifieke dossier van Halle.

Die oplossing bestond erin dat er geen MUG zou komen, maar dat een proefproject zou worden opgestart met een PIT, een paramedisch interventieteam, bestaande uit een verpleger en een ambulancier. Als die ploeg zou vaststellen dat er alsnog een arts nodig is, dan zou er een kunnen worden opgeroepen. Dit gebeurde naar aanleiding van een vraag van mevrouw Morel. Ik hoef het citaat dat de heer

Demesmaecker voorlas, niet te herhalen, maar u zei toen dat de zaak in feite in orde was en dat u de garantie had gekregen dat er een arts mee zou uitrukken als die nodig was.

We hebben nu allemaal het nieuws kunnen lezen dat de overeenkomst die minister Demotte terzake aan het ziekenhuis van Halle heeft voorgelegd, inhoudt dat de artsen helemaal niet in het spel worden betrokken. Als er een arts bij moet worden geroepen, dan wordt het een MUG-arts uit het Waalse Tubeke. In feite zetten we daarmee nog een stap achteruit ten opzichte van de huidige situatie. Niet alleen blijft de taalsituatie ongewijzigd, en worden er nog steeds Nederlandsonkundige artsen ingezet, maar bovendien zal het allemaal nog veel langer duren dan nu al het geval is. Er zijn al voorbeelden aangehaald van hoelang het kan duren vooraleer een arts ter plaatse is. De toestand is dus verslechterd.

Mevrouw de minister, klopt dit verhaal dat de jongste dagen in de pers staat met de werkelijkheid? Bent u daarvan op de hoogte? Komt dit overeen met de afspraken die u hebt gemaakt met minister Demotte?

Het gaat om een problematiek die veel breder strekt dan Halle alleen. Het gaat over de taalproblematiek bij de hulpdiensten in het algemeen. Ook daarover zijn er onlangs enkele berichten verschenen. De afgelopen week heeft zich in Overijse weer een incident voorgedaan met de hulpdienst van het ziekenhuis Saint-Luc in Sint-Lambrechts-Woluwe. De arts sprak geen woord Nederlands. Het gesprek met de patiënt en de familie kon alleen gebeuren met de hulp van een verpleegster, die ook al gebrekkig Nederlands sprak.

Het blijft trouwens niet beperkt tot de brede Rand rond Brussel. Er is ook een bericht uit de deelgemeente Wijtschate in Heuvelland, helemaal aan de andere kant van land, die voortaan wordt bediend door de hulpdiensten van de 100 van Ploegsteert, een deelgemeente van het Waalse Komen, in plaats van de 100 van Nieuwkerke. Ook daar heeft zich intussen een incident voorgedaan. Bij een voorval in het rusthuis van Wijtschate, hadden de ambulanciers van Ploegsteert de Kapelaniestraat verward met de Kapelstraat, zodat ze 18 minuten deden over amper 7 kilometer. Slechts 2 van de 15 ambulanciers van Ploegsteert zijn zagezegd tweetalig.

Mevrouw de minister, over deze problematiek hebt u op 13 december op een vraag om uitleg geantwoord

dat er werd gewerkt aan de oprichting van een werkgroep taalmeldpunt. U verwachtte een verslag van het werk van die werkgroep op de volgende interministeriële conferentie. Wat is de stand van zaken daarvan? Is er enige vordering gemaakt? Ik verberg u mijn scepsis hierover niet, want dit dossier sleept al tientallen jaren aan, zonder dat er verandering in komt. Artsen zonder Grenzen is goed voor ontwikkelingslanden die geen alternatief hebben, maar wij hier in Vlaanderen hebben er wel degelijk een, en het wordt tijd dat het tot stand wordt gebracht. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Dames en heren, zoals u zelf terecht hebt opgemerkt, is de dringende medische hulpverlening een federale bevoegdheid. Omwille van het belang dat wij noodzakelijk hechten aan het dossier, heeft Vlaanderen een heel actieve rol gespeeld.

Die actieve rol heeft inderdaad vooral geleid tot bemiddeling. We hebben geprobeerd om alle gesprekspartners rond de tafel te brengen. Zoals u weet, zijn er verschillende partners in dit dossier: de directeur en de dokters van het ziekenhuis, de federale regering en wij, omwille van het belang van het bedienen van de mensen in de juiste taal.

We hebben meerdere gesprekken georganiseerd die uiteindelijk hebben geleid tot een voorstel tot pilootprojecten met paramedische interventieteams of PIT's. We baseerden ons op ervaringen uit het buitenland en uit Leuven, we wensten het overmedicaliseren van de MUG's tegen te gaan en we wilden op een wetenschappelijk onderbouwde manier werken. De pilootprojecten werden in de eerste plaats ingevoerd in de regio Halle om er de problemen te kunnen oplossen.

Vlaanderen heeft zich akkoord verklaard met de start van de pilootprojecten in Halle binnen een afgebakend kader en onder bepaalde voorwaarden. Ik overloop ze samen met u, want ze vormden de essentiële voorwaarde voor het verdedigen van de PIT's. We zagen er een opportuniteit in, mits er voldoende garanties werden geboden.

Een eerste voorwaarde bestond in voldoende garanties voor een professionele intake bij de oproepcentrale. Door de oproepcentrale wordt immers bekeken of er ook medisch personeel moet worden meegestuurd en daarom moet Vlaanderen de garantie krij-

gen dat de centrale voldoende professioneel werkt en dat er voldoende medisch geschoold personeel aanwezig is.

Een tweede voorwaarde bestond erin dat de expertise van de verpleegkundigen goed diende te worden bepaald en dat het takenpakket uitgebreid moest kunnen worden zodat de mensen in staat zijn om de noodzakelijke handelingen uit te voeren.

Een derde voorwaarde bestond erin dat er voldoende gespecialiseerde, bijkomende apparatuur aanwezig moet zijn in een PIT. Heel specifiek moet er een systeem van telemonitoring zijn zodat er rechtstreeks contact kan worden genomen met de arts ter plaatse, in dit geval de arts van het ziekenhuis van Halle. Op die manier kunnen concrete gegevens direct worden uitgewisseld en kan in geval van twijfel over bepaalde handelingen rechtstreeks contact worden opgenomen met een arts.

Een vierde voorwaarde luidde dat de interventie binnen een redelijke termijn moet gebeuren. Men moet dus van voldoende dichtbij komen.

Een laatste voorwaarde die we stelden, was de garantie dat met kennis van de taal van de regio kon worden gehandeld.

Men was het eens met deze voorwaarden. Het resultaat was de oprichting van een begeleidingscommissie zodat alle betrokken partners bij de pilootprojecten, ook het ziekenhuis, konden checken of aan deze voorwaarden werd voldaan en om indien nodig maatregelen te treffen.

In de praktijk zou dit betekenen dat een binnenkomende oproep naar de oproepcentrale gaat. De centrale kan oordelen dat een PIT wordt uitgestuurd, en ofwel is er geen bijkomende interventie nodig ofwel kan via telemonitoring contact worden opgenomen met de arts. In het artikel stond dus foutief vermeld dat er geen telefonisch contact zou zijn met de arts.

Als een arts nodig is, moet het volgende systeem in werking treden: de dichtstbijzijnde beschikbare arts moet worden uitgestuurd. Ik ga ervan uit dat dat de arts van Halle is. Over de beschikbaarheid dienen afspraken te worden gemaakt met de directeur van het ziekenhuis. De beschikbaarheid van een arts vormt immers een essentieel onderdeel van het pilootproject en diende organisatorisch bekeken te worden. Via een aantal modaliteiten kon de beschikbaarheid van de arts in het ziekenhuis in Halle maximaal worden geregeld.

Sinds december is er geen interministeriële conferentie meer samengekomen. De eerstvolgende vindt plaats in juni. Daar verwachten wij het verslag over de bredere problematiek.

Voor de verdere opvolging van dit dossier, en dat vind ik belangrijk, moet er een overeenkomst worden gesloten tussen het ziekenhuis en minister Demotte over de uitvoering van het pilootproject. Bij mijn weten wordt zo'n overeenkomst ondertekend door beide partijen en zijn deze partners zeer goed op de hoogte van de voorwaarde die Vlaanderen heeft gesteld om het PIT in Halle te kunnen aanvaarden. Ik ga er dan ook van uit dat het ziekenhuis in Halle, dat zelf de sleutel in handen heeft, namelijk het ondertekenen van de overeenkomst, ook voldoende de voorwaarde mee in het oog blijft houden.

In elk geval is voor mij het kader heel duidelijk. Als er een overeenkomst wordt gesloten, zal ik al deze elementen beoordelen. De voorwaarden zijn voor mij essentieel om in de opportuniteit en de oplossing van een PIT in Halle te geloven. Als niet aan de voorwaarden wordt voldaan, kan ik het PIT niet verdedigen. Dan moet de begeleidingscommissie zich erover buigen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de minister, het ziet er naar uit dat onze voorspellingen uitkomen. We waren absoluut geen voorstander van dit PIT. Dit experiment is er niet zozeer op gericht om Halle of de Vlaamse Rand te depanneren. Het moet veeleer de aanzet zijn voor de afbouw van het MUG-concept. Dat is blijkbaar te duur voor de federale overheid. Halle dient een beetje als excuus om de MUG stilletjesaan uit de weg te ruimen.

Wat het PIT zelf betreft, is het absoluut niet meer zeker dat het kan doorgaan. Ook dit wordt weer op de lange baan geschoven. Er bestaat verwarring tussen de betrokkenen. Het wordt weer afwachten. Ik vermoed dat u de partijen weer bijeen zult moeten roepen.

U zegt dat de IMC naar de eerste resultaten van de werkgroep inzake de globale problematiek zal kunnen luisteren in de maand juni. Ook dat wordt weer een verhaal zonder einde. De onwil is overduidelijk aanwezig, niet bij u maar bij de federale regering. Die wil de taalwetgeving, die een wetgeving van openbare orde is en in dit geval ook mensenlevens kan redden, niet toepassen. Het wordt tijd dat ver-

schillende fracties hier en in de barak hiernaast daar eens hun conclusies uit trekken. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Ik begrijp uw verontwaardiging helemaal. Ik heb echter geen aanwijzingen dat dit op de lange baan wordt geschoven. We hadden van bij het begin afgesproken dat er een overeenkomst zou worden gesloten. De partners voeren de onderhandelingen nu blijkbaar via de media. Dat is niet verstandig. Ik vind het ook voorbarig om te beweren dat men niet tot een overeenkomst zou kunnen komen die past binnen het afgesproken kader. Ik betreur wel dat de onderhandelingen over zo'n moeilijk dossier is de media worden gevoerd.

Het is niet aan mij om de verdediging van het PIT op te nemen, maar als aan alle voorwaarden wordt voldaan, moeten we de pilootprojecten een kans geven. Dat staat los van de situatie in Halle. Ik denk dat we overmedicalisering niet in stand moeten houden. We hebben het in de commissie al vaker gehad over de ervaringen in Leuven bijvoorbeeld en in het buitenland.

Als aan alle voorwaarden is voldaan, ben ik geen voorstander van het instandhouden van overmedicalisering. We moeten onze artsen doelgericht en specifiek inzetten waar het nodig is en waar slachtoffers vallen.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de minister, over de overmedicalisering waren en zijn we het niet eens. Het komt erop aan om mensenlevens te redden. De meest efficiënte manier om dat te doen is de MUG. Voor het taalprobleem moet de oplossing komen van een reorganisatie van de hulpdiensten, waardoor elke Vlaamse gemeente vanuit hulpdiensten wordt bediend door Nederlandstalig urgentiepersoneel, en in het geval van de MUG's ook door Nederlandstalige artsen. Dat is de enige oplossing. Als dat geld kost, dan moet dat maar. De taalwetgeving en vooral het redden van mensenlevens is ook iets waard. (*Applaus van het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Jans tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het onderzoek naar het middelengebruik bij de Antwerpse studenten

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, vandaag verschenen in een aantal kranten de resultaten van een onderzoek naar middelengebruik bij Antwerpse studenten. De studie werd uitgevoerd door de associatie van hogescholen, de universiteiten en een aantal partners zoals de VAD. De resultaten waren zinvol en boeiend, want zoveel informatie is er niet over middelengebruik bij studenten.

Het belangrijkste resultaat van die studie was dat de Antwerpse studenten hun middelen-, drank- en drugsgebruik in de hand hebben en houden. De meeste studenten hebben absoluut geen problemen. Dit mag ook eens onder de aandacht worden gebracht.

Uit het onderzoek blijkt ook dat inzake alcoholgebruik 11 percent van de mannelijke studenten ernstig probleemgedrag vertoont. Meer dan 70 percent van de studenten gaf aan binge drinking te kennen en te doen. Dat is het verzetten van heel veel alcohol op heel korte tijd. Zelfs 17 percent gaf aan dat ze dat wekelijks doen. Dit stemt tot nadenken.

Mevrouw de minister, het is belangrijk na te gaan hoe u kunt inspelen op de resultaten van die studie. Ik durf veronderstellen dat de Antwerpse student het profiel heeft van de gemiddelde Vlaamse student. Overweegt u een Vlaamse studie naar het middelengebruik bij studenten? Voor zover ik weet, zijn hierover geen formele cijfers en gegevens bekend, terwijl 4 op 10 studenten aangeven dat ze meer willen weten over dit thema binnen hun studiecursus. Er is dus een duidelijke vraag naar meer informatie.

Mevrouw de minister, in uw beleidsbrief geeft u aan dat u specifieke acties wilt ondernemen tegen alcoholmisbruik. Hoe wilt u de studenten hierbij betrekken? Het is goed dat u scholen ondersteuning biedt. Ik kan niet inschatten op welke manier kan worden samengewerkt met hogescholen en universiteiten. Het lijkt me toch een relevante vraag, gezien deze gegevens en gezien de studenten zelf vragende partij zijn.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Dit onderzoek was inderdaad een fantastisch werkstukje, niet alleen omdat zoveel partners eraan hebben meegewerkt, maar ook omdat het zo grootschalig was. Dit is het eerste grootschalige onderzoek dat bij studenten werd gedaan.

Het andere goede nieuws is dat van de 27.000 Antwerpse studenten, het overgrote deel geen problematisch drugs- of alcoholgedrag vertoont. 90 percent van de mannen en 95 percent van de vrouwen heeft niet te kampen met een problematisch drugs- of alcoholgebruik. Deze studie is perfect getimed, en volgt op de oproep van de Vlaamse Jeugdraad om de jongerendoelgroep niet telkens te vereenzelvigen met de groep die een problematisch gedrag vertoont.

Er is nog goed nieuws. Vier op de tien jongeren geeft expliciet aan dat ze het een belangrijk thema vinden waarrond een beleid moet worden gevoerd. Ze vinden het ook wenselijk dat dit onderwerp wordt opgenomen in het schoolcurriculum.

Het gaat om grondig onderzoek waarop ik hier niet al te diep kan ingaan. Ik wil wel een eerste reactie geven.

De studententijd is een periode die zijn eigen kenmerken heeft. Het uitgaansleven maakt daar sowieso expliciet deel van uit en dat is goed. We mogen dan ook geen al te algemene conclusies trekken. Het gedrag dat jongeren vertonen tijdens de studentenperiode inzake drugs- en alcoholgebruik blijft niet noodzakelijkerwijs hetzelfde na afloop van de studentenperiode. We stellen wel degelijk een gedragswijziging vast inzake drugs- en alcoholconsumptie na de studentenperiode. Toch moet er voldoende sensibilisering en informatie zijn over de gezondheidsrisico's en de gezondheidsschade als gevolg van veelvuldig alcohol- en drugsgebruik. Ook de impact op het rijgedrag moet voldoende aandacht blijven krijgen.

Het belangrijkste aandachtspunt uit deze studie is de vaststelling dat een honderdtal studenten een ernstig probleemgedrag vertoont inzake alcohol- en drugsgebruik. Zij vinden moeilijk de weg naar de hulpverlening. Wij moeten ervoor zorgen dat er een beleid wordt gevoerd zodat mensen die reeds tijdens hun studententijd een problematisch gedrag vertonen, de weg vinden naar de hulpverlening. De scholen moeten hierbij een soort signaalfunctie uitoefenen. Verder moet ook worden nagegaan hoe de informatie over alle vormen van hulpverlening waarover

we vandaag beschikken, beter en gericht kan worden verspreid, ook bij deze doelgroep. Dat is des te belangrijker omdat deze mensen vaak in een isolement terechtkomen waardoor zij nog moeilijker de weg naar hulpverlening vinden. Deze vaststelling wordt nog versterkt door de resultaten van andere studies. Daaruit blijkt dat er bij mensen die een problematisch gedrag vertonen tijdens de studententijd, weinig verandert na de studententijd.

Er is dus een verschil met degenen die bijvoorbeeld één keer of zelfs meerdere keren per jaar deelnemen aan binge drinking. We zien daar dat het gedrag wijzigt na de studententijd.

Bij degenen die een problematisch gedrag vertonen, verandert het gedrag bijna niet, ook niet na de studententijd. Bij de mannen gaat het tijdens de studententijd om 11 percent. Dat percentage daalt maar met 1 percent na de studententijd. Bij de vrouwen is dat 4 percent tijdens de studententijd. Na die periode daalt dat aantal maar tot 3,7 percent.

Er wordt nogal de nadruk gelegd op binge drinking. Iemand die 6 alcoholeenheden op één gelegenheid consumeert, wordt beschouwd te behoren tot een groep met een verhoogd risico. Het gaat echter nog niet om problematisch gedrag. We zien wel dat de mensen die tot die groep behoren, in de doelgroep van problematische drinkers terecht kunnen komen. Daar moeten we wel aan werken. Wie in die groep belandt, blijft erbij, ook na de studententijd.

Een ander element dat ook niet onbelangrijk is, is alles wat te maken heeft met het polygebruik. Daarover doet de studie een aantal belangrijke aanbevelingen. Het gaat dan om de combinatie alcohol en medicatie, en soft- en harddrugs. Voor die groepen is een specifieke aanpak vereist.

Mevrouw Jans, in het onderzoek zitten zeer belangrijke elementen en originele invalshoeken. De initiatiefnemers – de Associatie Universiteit Antwerpen en Hogescholen Antwerpen, VAD, VAGGA en SODA – hebben in elk geval ook aangekondigd dat ze het niet bij het onderzoek zullen laten. Ze wensen zich ook te engageren om een gemeenschappelijk beleid uit te werken. Ze mogen erop rekenen dat de Vlaamse Regering zeker en vast een partner zal zijn om dit beleid uit te werken en uit te stippelen.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik kan enkel maar bevestigen

dat de studententijd een boeiende periode is en dat ze, godzijdank, haar eigen kenmerken heeft. Ik ben ook verheugd dat u de resultaten van de studie als een opportuniteit beschouwt en dat er rekening zal worden gehouden met bepaalde zaken. Zo wilt u aandacht schenken aan de kleine maar belangrijke groep van problematische gebruikers.

Ik ben blij dat u zeer duidelijk aangeeft dat dit belangrijke prioriteiten zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de steun van de minister voor de promotie van de Belgische inzending voor het Eurosongfestival

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister, deze ochtend stonden de kranten vol met foto's van een stralende, glunderende Bert Anciaux, die de mooie Kate Ryan mocht zoenen. U kondigde daarbij ook aan dat u een subsidie zou geven van 60.000 euro voor de promotie van het songfestivalliedje tijdens een tournee. Het is de bedoeling om daarmee de slaagkansen van onze Vlaamse kandidaat te verhogen.

Voor alle duidelijkheid, met mijn vraag lever ik uiteraard geen kritiek op de keuze van de Vlaamse candidate, wel integendeel. Ik vind het ook een heel leuk liedje. Kate Ryan is een hele leuke, mooie, vrolijke jongedame. Ik wens haar bijzonder veel succes.

Mijnheer de minister, mijn vraag gaat over de subsidiëring. Het is voor het eerst dat er een grote promotietour wordt opgezet. Er worden veel financiële middelen vrijgemaakt om reeds vooraf ons Vlaams liedje te promoten in het buitenland. Ik heb begrepen dat de VRT zijn pijlen zal richten op een twaalfstal landen. Tv-baas Van Hecke zei dat vooral de radio, de televisie en de geschreven pers daarbij betrokken zullen worden.

Dat die tour mee gefinancierd wordt door EMI, de platenfirma van Kate Ryan, dat is nogal vanzelfsprekend. Dat daar ook andere privé-partners bij worden betrokken, is ook logisch. Het gaat immers om

een commerciële activiteit. Dat die tournee gedeeltelijk mee wordt gefinancierd door de VRT, daar heb ik al meer bedenkingen bij.

Ik kan erin komen omwille van het feit dat de VRT het gebeuren mee organiseert, maar het staat haaks op de continue jammerklachten van de VRT over de financiën. Misschien kan het de moeite waard zijn gezien het grote commerciële succes van het plaatje. Ik heb begrepen dat er al 25.000 exemplaren van zijn verkocht en dat u gisteren de gouden plaat hebt mogen overhandigen.

Mijnheer de minister, de promotietour voor het commerciële liedje wordt bijna volledig gefinancierd met Vlaamse middelen en dat zit ons dwars. De helft komt rechtstreeks van u via een subsidie van 60.000 euro. Het grootste deel van de andere helft wordt onrechtstreeks door de Vlaamse overheid gefinancierd, namelijk via de VRT-middelen. Behoort het investeren in een commercieel lied tot de kerntaken van de Vlaamse overheid en van u als minister van Cultuur?

Ik las vanmorgen in de krant dat u weleens het klassieke cultuurdenken op zijn kop durft te zeggen, waar misschien wel nood aan is. Als u graag de Vlaamse populaire muziek ondersteunt, kan u dat beter op een andere manier doen, bijvoorbeeld door jonge Vlaamse groepen de kans te geven om een nummer op te nemen, een repetitieruimte ter beschikking te stellen enzovoort. Die hebben dat geld veel meer nodig. Dat zou zowel artistiek als sociaal misschien interessantere resultaten hebben opgeleverd.

Mijnheer de minister, ik ben ervan overtuigd dat het subsidiëren van promotietours van Belgische inzendingen voor het Eurovisiesongfestival niet tot de kerntaken van de Vlaamse overheid behoort. Er zijn veel belangrijkere noden waarvoor vandaag geen middelen worden gevonden. Die moeten prioriteit krijgen. Ik heb ook de indruk dat dit meer een promotiestunt is voor uzelf, en ik moet zeggen dat u daar heel goed in geslaagd bent want alle kranten staan er vol van.

Mijnheer de minister, bent u ervan overtuigd dat dit een kerntaak is van de Vlaamse Regering? Gaan al uw collega's daarmee akkoord? Er zijn toch meer belangrijke noden, bijvoorbeeld het wegwerken van de enorme wachtlijsten in de welzijnssector, openbare werken, onderwijs en dergelijke. Wat zal er in de toekomst gebeuren? Zult u elke keer als Vlaanderen

een kandidaat naar het songfestival stuurt, deze promotietour herhalen? Zult u dat ook doen bij andere grote evenementen? Ik ben erg benieuwd naar uw antwoord. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, 'Je t'adore' is een lied dat de preselecties voor het Eurovisiesongfestival gewonnen heeft. Deze wedstrijdreeks was erg succesvol voor de VRT. De omroep is zeker geslaagd in zijn taak als promotor van het populaire lied dat gemaakt is in Vlaanderen. De uitzendingen haalden een kijkdichtheid die waarschijnlijk niet meer zal worden geëvenaard in 2006. Men is er zeker in geslaagd om de bevolking te betrekken. Naar de finale hebben 1,8 miljoen mensen gekeken.

Ten tweede: is het de taak van de Vlaamse minister van Cultuur om promotie voor culturele manifestaties te voeren? Dat is zonder twijfel het geval. Het totaalbudget voor het internationale cultuurbeleid bedraagt 3,5 miljoen euro. Ik besteed om de twee jaar 60.000 euro aan steun ten behoeve van onze deelname aan het Eurovisie Songfestival.

Er zijn vergelijkbare initiatieven. Zo is er de Biennale in Venetië. We stellen veel geld ter beschikking voor de uitstraling van de Vlaamse Gemeenschap op die manifestatie. De ene keer gaat het over beeldende kunsten, de andere keer over architectuur. Enkele jaren geleden was Luc Tuymans uitverkoren om er tentoon te stellen. Tuymans is wereldklasse. Hij verkoopt natuurlijk zijn werk, en dat levert wat op. Mede dankzij onze steun is hij internationaal doorgebroken en dat levert hem veel geld op. Is dat verboden? Ik denk het niet.

Een steun van 60.000 euro voor onze uitstraling op het vlak van populaire muziek is bitter weinig. Is het Eurovisie Songfestival een commerciële aangelegenheid? Er is veel commercie mee gemoeid. Het is evenwel een festival van populaire muziek waar het meeste volk naar kijkt: 100 miljoen mensen. Ik denk echt dat die steun iets kan betekenen voor de muzieksector in Vlaanderen. Ik wil me natuurlijk niet daartoe beperken. De commentaarschrijver waarnaar u verwijst, is een uitstekend journalist, maar hij heeft niet veel zicht op wat er in de culturele sector gebeurt. (*Opmerkingen van de heer Van Rompuy*)

Het is juist dat we daarvoor de VRT hebben. Ik noteer verder dat de heer Van Rompuy een tegenstander is van het feit dat de VRT Eurosong en

dergelijke organiseert. (*Rumoer op de CD&V- en Vlaams Belang-banken*)

De heer Van Rompuy heeft dat gezegd. Blijkbaar weet het VB beter dan ik wat de heer Van Rompuy echt bedoelt.

Nogmaals: deze steun kadert in een brede aanpak. Men heeft het over steun aan beginnend jong talent. We trekken daarvoor honderdduizenden euro uit. We hebben de organisatie Poppunt uitgebouwd. Het is een goed draaiende organisatie die zich bekommert over het lot van beginnende muziekgroepen. De AB en het Muziekcentrum hebben ook een rol in de ondersteuning van semi-professionele en professionele popmusici.

In de toekomst zullen we nog andere artiesten promoten die het internationaal kunnen waarmaken. Dat is geen probleem noch een schande. In het kader van festivalondersteuning past de steun voor promotie op het Eurovisie Songfestival. We gaan daarmee door. Dit is al eerder besproken, naar aanleiding van een vraag van mevrouw Hermans over eventuele steun voor onze kandidaat die naar het Eurovisie Songfestival zou gaan. We wisten toen nog niet wie het zou zijn. Toen was er een consensus over dat we het moesten doen. Er was eensgezindheid daarover.

Opeens gaat het over een heel concreet dossier. Nu vindt men zich plots te goed om te worden vereenzelvigd met populaire muziek. Ik voel mij er niet te goed voor, alleen moet het tot de juiste proporties worden teruggebracht. Het betekent een kleine ondersteuning in vergelijking met de middelen die wij internationaal inzetten. Ik blijf erbij dat dit een goede ondersteuning is. Als we hiermee kunnen bijdragen tot het internationaal doorstromen van het lied van Kate Ryan, dan ben ik ervan overtuigd dat dit ook zal afstralen op andere muziekgroepen in Vlaanderen. Dat is al bewezen door IJsland, een klein land dat er met een aantal groepen in geslaagd is om internationaal in eerste klasse te spelen en te winnen. Dat is ook zo voor Vlaanderen. Ik ga me trouwens niet beperken tot Kate Ryan, wees gerust.

Ik noteer dat het Vlaams Belang zich distantieert van populaire muziek. (*Opmerkingen*)

Miljoenen mensen vereenzelvigen zich er nochtans mee. Ik wil graag degene zijn die de populaire muziek verdedigt in het kader van een totaal cultuurbeleid dat zeer divers moet zijn en niet te goed voor sommige populaire richtingen.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister, ik ben bijzonder ontgoocheld door uw antwoord. U promoot vandaag populaire muziek en wenst ze een internationale uitstraling te bezorgen. Kate Ryan heeft al een internationale uitstraling. Ik wens haar trouwens proficiat. Zij heeft deze promotie niet nodig. Voorts gaat het hier om een ondersteuning van commerciële activiteiten met belastinggeld. Ik blijf stellen, en veel collega's hier samen met mij, dat er in Vlaanderen hogere noden zijn, die eerst om financiering vragen. Als er dan nog geld zou overblijven, kan voor mijn part de internationale carrière van iedere popartiest worden ondersteund.

Ik verwijs bijvoorbeeld naar domeinen als onderwijs, welzijn of openbare werken. Ik kan nog lange tijd doorgaan. Vandaag gaat u met onze karige financiële middelen 12.000 euro besteden aan een promotieis.

Mevrouw Margriet Hermans: Als men zich engageert, moet men er ook volledig voor gaan, mevrouw Dillen, anders moet men niet meedoen. Zo eenvoudig liggen de kaarten.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijn tweede bedenking is de volgende. U hebt gesteld dat u het Vlaamse lied in het kader van het internationale gebeuren promoot. Het gaat om een heel leuk liedje, maar we kunnen het zeker geen Vlaams lied noemen. U moet dus consequent zijn.

Het derde punt nu. Minister Bourgeois is hier ook aanwezig. Ik vraag hem naar zijn standpunt want dat staat toch wel haaks op de standpunten die hij vroeger heeft ingenomen. Ik verwijs onder meer naar zijn verklaringen die hij, op een schitterende wijze trouwens, als gastpresentator in het programma Wilde Geruchten van radio 1 heeft afgelegd. Hij heeft toen een duidelijke politieke boodschap meegegeven. De openbare omroep moest meer aandacht besteden aan het Vlaamse levenslied. Hij noemde toen Laura Lynn.

Ik blijf bij mijn standpunt. Ik heb de indruk dat u vooral zichzelf wilt promoten. Het is een publicitaire stunt waarvoor het geld door de belastingbetaler moet worden opgehoest.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Ik geef nog een aanvulling die u tevreden zal stellen. Het is de bedoeling om de promotie te continueren en niet te beperken tot een eenmalige gelegenheid. Op het moment dat de cul-

tuurindustrie actief is, zal deze rol worden overgenomen zodat een deel van de winsten die daaruit kunnen voortvloeien misschien zullen terugvloeien. Dat is slechts een kleine aanvulling.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorafgaande vraag over de toepassing van een procedure

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement heeft de heer Stassen bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, ik zou u willen vragen minister Anciaux, die momenteel nog aanwezig is, te vragen om mijn actuele interpellatie bij te wonen. Hij heeft in de pers immers een aantal verklaringen over dit onderwerp afgelegd. Het lijkt me belangrijk dat de minister de kans krijgt zijn standpunt hier te verduidelijken. Kunt u hem vragen aanwezig te blijven?

De voorzitter: De Vlaamse Regering beslist zelf over haar vertegenwoordiging. Het volstaat dat de Vlaamse Regering door een minister wordt vertegenwoordigd.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de evolutie van de beleidskredieten voor leefmilieu

ACTUELE VRAAG van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de evolutie van de beleidskredieten voor leefmilieu

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer de voorzitter, we schakelen over van meer geld voor populaire muziek

naar minder geld voor het milieu. Dit is een overgang die kan tellen.

Gisteren heeft De Morgen in een artikel melding gemaakt van een studie van de MiNa-Raad waaruit zou blijken dat sinds 2003 jaarlijks 10 percent minder aan het milieubeleid wordt besteed. Uit een gedetailleerde analyse van de begroting blijkt dat enkel de begrotingspost inzake milieumaatregelen in de landbouwsector, meer bepaald de subsidies aan landbouwers die een beheersovereenkomst afsluiten, een betekenisvolle stijging kent.

Ik besef uiteraard dat de middelen die de Vlaamse overheid voor het milieubeleid veil heeft niet alles zeggen over de ambities van de Vlaamse overheid inzake het milieu of over de bereikte kwaliteit van het milieu. Om daar een zicht op te krijgen, is het belangrijker te kijken naar de middelen die de gezinnen en de duizenden bedrijven in Vlaanderen veil hebben voor investeringen in energiebesparing, waterbeleid, afvalbeheersing en dergelijke.

Indien we een aantal Europese verplichtingen willen nakomen en een aantal doelstellingen die we onszelf hebben opgelegd, willen bereiken, zullen we op bepaalde terreinen evenwel veel meer middelen moeten investeren. Het gaat onder meer om de uitbouw van ons natuurnetwerk, om de uitbreiding van ons bosareaal met 10.000 hectare, om de dringende uitbouw van onze waterzuiveringsinfrastructuur, nodig om met jaren vertraging alsnog de Europese doelstellingen te halen, en om de sanering van de historisch vervuilde bodems in Vlaanderen. Indien we alle vooropgestelde doelstellingen willen bereiken, zullen we met betrekking tot al deze domeinen meer in plaats van minder middelen moeten inzetten.

Indien het rapport van de MiNa-Raad klopt, gaat het hier om een alarmerend signaal. Bovendien zijn recent een aantal nieuwe behoeften ontstaan. Deze behoeften vergen bijkomende middelen. Ik denk in dit verband aan de uitvoering van het decreet betreffende het integraal waterbeheer en aan de invoering van de watertoets. Particulieren en bedrijven die over een stuk bouwgrond beschikken, zullen in bepaalde gevallen niet langer toestemming krijgen om effectief op deze grond te bouwen. Ze zullen geen bouwvergunning kunnen krijgen. Aangezien de eigendomsrechten van deze mensen ten gevolge van het integraal waterbeheer worden beperkt, moeten we in een passende vergoeding voorzien. Ik denk in dit verband ook aan het geactualiseerde Sigmaphan, dat het Scheldebekken van overstromingen moet

vrijwaren. We zullen in dit verband meer overstromingsgebieden moeten aanleggen en uitrusten. Dit zal uiteraard geld kosten. Ik denk in dit verband tot slot aan de ontwikkeling van de brownfields. Het is ondertussen duidelijk dat hiervoor nood is aan bijkomende middelen.

Mijnheer de minister, zijn de gegevens in het rapport van de MiNa-Raad over de evolutie van de begroting voor het beleidsdomein Leefmilieu correct? Zijn de hieruit getrokken conclusies correct? Houdt het rapport van de MiNa-Raad op een correcte manier rekening met de gewijzigde financiering van het waterzuiveringsbeleid? U weet uiteraard dat we de drinkwatermaatschappijen een belangrijke verantwoordelijkheid hebben toebedeeld. De drinkwatermaatschappijen zullen een aparte dotatie ontvangen voor de taken die ze zullen uitvoeren. Houdt het rapport van de MiNa-Raad hier op een correcte wijze rekening mee? Houdt het rapport van de MiNa-Raad op een correcte manier rekening met de begrotingen van een aantal VOI's, zoals de OVAM en de VMM, die belangrijke taken inzake het milieubeleid uitvoeren?

Mijnheer de minister, hebt u een plan om te komen tot een geconsolideerde milieubegroting? Als we één ding leren uit het rapport van de MiNa-Raad is het dat het moeilijk is om zicht te krijgen op de volledige milieubegroting, laat staan op de evolutie. Zijn er plannen voor een geïntegreerde milieubegroting, waar ook de milieubegrotingen van alle openbare instellingen in worden meegenomen? Voor ons als parlementsleden is dat essentieel om onze controlerende taak op een correcte manier te kunnen vervullen.

Hebt u zicht op de middelen die bedrijven en gezinnen inzetten voor het milieu, de investeringen die zij doen en de evolutie op dat vlak? Mijnheer de minister, bent u bereid om tijdens de begrotingscontrole extra middelen in te schrijven voor een aantal nieuwe acute behoeften die zich voordoen op het vlak van bodemsanering, integraal waterbeleid, met bijvoorbeeld de toepassing van de watertoets, of op het vlak van de realisatie van het geactualiseerde Sigmaphan en de bijkomende overstromingsgebieden die dat zal vereisen?

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, naast de kus van minister Anciaux aan Kate Ryan was de vraag die milieu-

minnend Vlaanderen bezighield en tot op vandaag bezighoudt of het Vlaamse budget voor leefmilieu wel of niet stijgt.

De Bond Beter Leefmilieu stelt dat de budgetten dalen. Hetzelfde blijkt uit een studie van de VMM. Een recent document van de MiNa-Raad stelt eerder voorzichtig dat de kredieten de voorbije jaren wellicht gedaald zijn. Over percenten zal ik me niet uitspreken.

Mijnheer de minister, in uw reactie op de krantenartikels zegt u dat de budgetten niet gedaald zijn, maar dat ze integendeel stijgen. U verwijst naar foutief cijfermateriaal, naar parameters en naar het feit dat de posten verspreid zitten binnen de begroting.

Mijnheer de minister, collega's, het doorlichten van de begroting leefmilieu is blijkbaar niet gemakkelijk. U zult het allen met mij eens zijn dat de discussie over meer of minder centjes het milieu niets bijbrengt. Mijnheer de minister, het is heel belangrijk dat in de toekomst dergelijke discussies worden vermeden en de parameters, die de vergelijkingsbasis vormen, voor iedereen duidelijk en transparant zijn.

Naast de opmerkingen die door de heer Martens werden gemaakt, wil ik nog stilstaan bij de belangrijke daling van de budgetten voor gemeenten en provincies voor de uitvoering van de leefmilieuconvenants, die blijkt uit de studie van de MiNa-Raad. Er zal hoogstwaarschijnlijk een technische reden voor zijn, maar discussies over meer of minder centen kunnen de indruk wekken dat in de toekomst minder gelden vrijgemaakt zullen worden voor steden en gemeenten.

Mijnheer de minister, u weet dat de uitdagingen voor de gemeenten enorm zijn. Ik kan nog het afvalbeleid, het waterbeleid, de reductie van de bestrijdingsmiddelen en het bestrijden van zwerfvuil vermelden. In de commissie voor Leefmilieu hebben we er heel wat tijd, energie en resolutieteksten aan gewijd.

Mijnheer de minister, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen hebt u heel uitdrukkelijk bevestigd dat het voor de toekomst niet uw bedoeling is om te snoeien in de middelen voor steden en gemeenten voor de uitvoering van het milieubeleid. Maar op basis van de opmerkingen in de studie van de MiNa-Raad kan de indruk ontstaan dat het nog niet zeker is hoe de kredieten zullen evolueren.

Collega's, de dingen zijn niet altijd wat ze lijken in het leven. Mijnheer de minister, misschien is het tijd

om duidelijkheid te scheppen. Hoe zult u het in de komende jaren aanpakken om de onduidelijkheid en de discussie die vandaag bestaat over het meer of minder investeren in leefmilieu in goede banen te houden? Hoe zult u het transparanter maken?

Mijnheer de minister, legt u een spaarpotje aan en zoekt u centen voor de uitvoering van het milieubeleid en voor de verhoging – misschien al naar aanleiding van de begrotingscontrole – van de budgetten voor leefmilieu? (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, we voeren begrotingsbesprekingen in de commissies en de plenaire zittingen waar heel wat wordt toegelicht, ook door mij wat mijn bevoegdheden betreft. Het is spijtig dat sommigen iets proberen te bewijzen dat er niet is, zijnde dat de begroting voor Leefmilieu en Natuur daalt. Ik heb daar al discussies op tv en in kranten over gevoerd, maar blijkbaar blijft dit idee heel hardnekkig leven. Er moet absoluut door sommigen worden aangetoond dat Peeters de begroting voor Leefmilieu en Natuur laat dalen, maar ze zou eigenlijk moeten stijgen.

Wat is het nu? Ik moet u niet vertellen dat begrotingscijfers interpreteren zeer moeilijk is. Gelukkig gaat het over cijfers vanaf 2003 en is dus ook de vorige regering betrokken. Geachte leden van Groen!, u zit dus samen met mij in het bad.

Ik moet niet onderstrepen dat er vastleggingskredieten zijn, beleidskredieten en dergelijke meer. U ziet wat de perceptie is: het gaat over een intern document dat een van de medewerkers van de MiNa-Raad heeft opgesteld. Dat document is heel belangrijk voor de MiNa-Raad en voor de discussies die daar worden gevoerd. Er wordt echter gezegd dat het een rapport is van de MiNa-Raad, dat daarin ook besproken is. Dat is niet het geval, het is opgesteld door een competente medewerker die de begroting Leefmilieu en Natuur heeft bekeken. Ik citeer uit het document 'Studie uitgevoerd in opdracht van de MiNa-Raad', over de begroting Leefmilieu en Natuur: 'Hieruit kunnen we afleiden dat, ook met correctie van Aquafin, de beleidskredieten voor Leefmilieu waarschijnlijk gedaald zouden zijn, en dit met bijna 10 percent sinds 2003'. In een voetnoot zegt deze medewerker: 'Ik beschik niet over de officiële definitieve cijfers voor Aquafin.'

Als we de beleidskredieten over de jaren heen vergelijken, is het belangrijk er rekening mee te houden

dat de aanrekeningregels over de jaren gewijzigd zijn. Ik verwijs uitdrukkelijk naar de ESR-aanrekeningregels. Daarnaast kunnen de beleidskredieten schommelen van jaar tot jaar, zeker de gesplitste kredieten. Als de beheersovereenkomsten met de landbouw over vijf jaar worden vastgelegd alsook de samenwerkingsovereenkomsten met de gemeenten, kan dat in een keer in de begroting komen of jaar na jaar. De belangrijkste vragen zijn: zijn de gelden voor de gemeenten die een samenwerkingsovereenkomst hebben afgesloten, uitbetaald; zijn de samenwerkingsovereenkomsten getekend; hoe is de evolutie daarin? Als wordt gezegd dat die voor de landbouw zijn gestegen, moet men er rekening mee houden dat er schommelingen in zitten, want het gaat over een periode van vijf jaar. Het verschilt dus van jaar tot jaar.

Is de studie correct of niet? Deze studie bevat een aantal fouten, ik heb dat ook laten weten. U hebt ze zelf aangehaald, mijnheer Martens. Er is de reorganisatie van de watersector, waarvan in een voetnoot wordt gezegd dat men niet de definitieve cijfers heeft. De medewerker had echter nog voorzichtiger moeten zijn, want het haalde de kop van een bepaalde krant, met alle gevolgen van dien.

U hebt ook gelijk wanneer u stelt dat alle VOI's, dus zowel de OVAM als de VMM, de VLM en de NV Aquafin, moeten worden meegeteld, willen we daar grondig en correct over kunnen discussiëren.

Welke inspanning doet het gewest dus op het vlak van Leefmilieu en Natuur, met al die VOI's erbij gerekend? Ik heb dat uitgerekend voor het parlement. Ik kan u die tabel bezorgen. Het jaar 2005 was belangrijk omdat de problematiek van Aquafin vanaf dat jaar op een andere wijze wordt aangepakt, ook met betrekking tot de drinkwatermaatschappijen. Uit de berekeningen blijkt dat er in de begroting van 2005 een bedrag van 721,915 miljoen euro werd vrijgemaakt voor Leefmilieu. Voor de begroting van 2006 is er sprake van een gelijkaardig bedrag.

Van dat bedrag moet de dotatie aan de drinkwatermaatschappijen worden afgetrokken, om een dubbele telling te voorkomen. De Aquafin-factuur moet er dan weer opnieuw worden bijgerekend, wat voor 2005 een totaalbedrag van 884,316 miljoen euro oplevert.

We zullen deze discussie zeker kunnen voortzetten naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Als we dit over de jaren heen bekijken, mogen we geen

appels met peren vergelijken. Er moet duidelijk blijken of het gaat over beleidskredieten en of alles daarbij inbegrepen is, hoe het zit met die gesplitste kredieten, die fluctueren van jaar tot jaar, hoe het zit met de engagementen inzake die samenwerkingsovereenkomsten en hoeveel van die overeenkomsten zijn afgesloten. Op de vraag van mevrouw Crevits kan ik trouwens antwoorden dat die verbintenissen en samenwerkingsovereenkomsten – gelukkig maar – toenemen.

De laatste vraag was die met betrekking tot de begrotingscontrole. We hebben een aantal duidelijke vragen op tafel gelegd. U weet dat de begrotingscontrole en -besprekingen nog volop gaande zijn. Het is mijn betrachting om bij zowel die controle als bij de besprekingen terechte bijkomende vragen op tafel te leggen, maar jammer genoeg ben ik niet de enige die dat doet. Er zal terzake een consensus moeten worden gevonden tussen de regeringspartijen. Ik kan u echter nu al zeggen dat ik er heel sterk op heb aangedrongen dat het budget voor de samenwerkingsovereenkomsten zou worden opgetrokken. Ik kan u nu al zeggen dat ik zeer hoopvol ben dat er voor 2006 meer dan 2 miljoen euro extra zal worden vrijgemaakt voor die overeenkomsten, die, gelukkig maar, een groot succes zijn en dat in de toekomst verder zullen blijven.

Ik hoop dat dit de laatste discussie is over de vraag of het budget gedaald of gestegen is. Maar goed, zo iets kan niet worden vermeden. Aan de hand van harde cijfers, en als appels met appels worden vergeleken, kan ik aantonen dat het budget is gestegen, en dat er geen sprake is van een daling. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer de minister, het is nuttig dat u eens de puntjes op de i hebt gezet. Natuurlijk is het jammer dat de MiNa-raad, maar ook dit parlement, als controlerende instantie, zelf zo veel moeite moeten doen om al die cijfers bijeen te sprokkelen. Het is dus goed dat u zich, naar aanleiding van het debat dat is veroorzaakt door het rapport van de MiNa-raad, de moeite hebt getroost om zelf die oefening te doen, dat u dus de jaarlijkse evolutie van de budgetten op eenzelfde vergelijkingsbasis hebt uitgevlooid. Maar nogmaals, voor de toekomst lijkt het me interessant en nodig dat er een soort geconsolideerde begroting zou komen, aan de hand waarvan we de evolutie van de middelen op de voet kunnen volgen en die ons, als controlerende

instantie, in staat stelt op een degelijke wijze te discussiëren over de evoluties van de overheidsmiddelen die worden geïnvesteerd in het leefmilieubeleid.

Wat betreft de behoeften die zich nu nog voordoen op het vlak van het integraal waterbeheer en de ondersteuning van lokale besturen, besef ik dat we nog wat op onze honger moeten blijven en dat een en ander zal afhangen van de collegiale besprekingen in de regering tijdens de begrotingscontrole.

Hierbij is namens onze fractie alvast gesteld dat er extra moet worden ingezet voor de bodemsanering, het integraal waterbeheer en de toepassing van de watertoets, willen we de doelstellingen op die beleidsdomeinen ook effectief kunnen realiseren.

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de minister, ik dank u hartelijk voor uw antwoord. Ik ben bijzonder verheugd dat u het engagement hebt genomen om te voorzien in 2 miljoen euro extra voor de ondersteuning van de gemeenten voor het vervullen van hun belangrijke opdrachten inzake milieubeleid.

Minister Kris Peeters: Collega's, het gaat om exact 2.670.000 euro. Ik wil ook nog eens herhalen dat we niet de fout mogen maken te denken dat dit een document van de MiNa-Raad zou zijn. Daar bewijzen we niet alleen de MiNa-Raad geen dienst mee, maar gaan we ook voorbij aan de uitdrukkelijke vraag van de raad zelf het document te beschouwen als een intern document, opgemaakt om de discussie te stofferen.

Mijnheer Martens, ik heb mijn verlanglijstje niet opgesomd omdat dat niet verstandig zou zijn in het licht van de onderhandelingen met mijn collega's. U hebt enkele dingen genoemd waarvoor ik, zeker naar aanleiding van deze discussie, de volledige steun van dit parlement heb om ze kracht bij te zetten en om er enkele bijkomende miljoenen voor uit de brand te slepen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Jos Stassen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het voorstel van de minister betreffende de eventuele afschaffing van de vijfminutenregel inzake kinderreclame op televisie

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de Vlaamse mediaregulering staat een aantal beperkende maatregelen inzake de tv-reclame. In essentie komt het erop neer dat kinderprogramma's niet mogen worden onderbroken door reclame en dat er vijf minuten voor en na kinderprogramma's geen reclame mag worden gemaakt. Dat eerste wordt niet gecontesteerd. Niemand pleit voor het onderbreken van kinderprogramma's. Wat wel wordt gecontesteerd is de vijfminutenregel voor en na kinderprogramma's.

Wat is nu het probleem? Voor commerciële zenders die vanuit Vlaanderen uitzenden, betekent dit zoals ze zelf hebben aangetoond, minder reclameinkomsten, concurrentievervalsing en een nadeel ten opzichte van commerciële zenders die vanuit het buitenland uitzenden. Die brengen immers ook kinderprogramma's in het Nederlands, maar zijn niet onderhevig aan de beperkingen. Ze mogen zelfs hun kinderprogramma's onderbreken voor kinderreclame.

Dit probleem komt geregeld opnieuw op de politieke agenda, ook nu weer naar aanleiding van een hoorzitting van de commissie voor Media naar aanleiding van de Europese richtlijn Televisie Zonder Grenzen. Tijdens die zitting hebben de commerciële zenders hun vraag om de afschaffing van die zogenaamde vijfminutenregel herhaald.

Wat gebeurde er? Onmiddellijk werd er vrij positief tot heel positief gereageerd door een aantal mensen die er tot voor kort een andere mening op nahielden.

In het begin van de vorige legislatuur werd door de toenmalige minister van Cultuur, de heer Van Mechelen, gevraagd of de vijfminutenregel behouden diende te worden of beter werd vervangen door iets anders. De heer Decaluwe is toen onmiddellijk op de kar gesprongen. Hij diende een vrij streng voorstel van decreet in dat de bedoeling had om de vijfminutenregel te betonnen. U kunt dit letterlijk terugvinden in het verslag over de bespreking in de commissie.

Ook de minister van Media, de heer Bourgeois, is blijkbaar van mening veranderd. Als kamerlid, als N-VA-voorzitter en als minister deed hij een aantal uitspraken over de regeling. In een mededeling van de N-VA van 14 oktober 2003 naar aanleiding van een wetsvoorstel dat de heer Bourgeois had ingediend, stond: 'Bourgeois wil ten eerste een verbod op publiciteit in alle scholen en een strikte reglementering voor het gebruik van kinderen in reclame. Daarnaast dient de onvolkomen regeling voor tv-reclame strikt te worden nageleefd en uitgebreid te worden naar internet en telefonie.' Hij pleitte als toenmalige N-VA-voorzitter en als kamerlid met andere woorden voor een verstrenging van de mediareglementering inzake kinderreclame. Als minister van Media zei hij op 3 december 2004 dat hij begrip heeft voor het probleem en: 'Omwille van één buitenlandse zender moeten we ons mediadecreet toch niet aanpassen. Kinderprogramma's moeten mediavrij blijven.' Blijkbaar is ook hij van mening veranderd.

Welke belangen spelen hier? Aan de ene kant zijn er een aantal commerciële belangen van een aantal privé-zenders en aan de andere kant zijn er een aantal argumenten van pedagogische en maatschappelijke aard. Voor privé-zenders zijn de commerciële belangen natuurlijk erg groot. Ze leven immers van reclame-inkomsten en kunnen enkel uitzenden als ze over die inkomsten beschikken. Het siert deze zenders dat ze heel combattief en aan hand van een met cijfers onderbouwd dossier opkomen voor hun belangen. Ze stellen dat kinderen overal worden blootgesteld aan reclame en vragen zich af waarom dat niet op televisie zou kunnen. Ze stellen ook dat kinderen nu al onbeschermd naar buitenlandse zenders van het genre Nickelodeon kijken, iets wat voor hen inkomstenverlies betekent met alle gevolgen van dien voor de kinderprogramma's die zij nog kunnen maken.

Aan de andere kant zijn er de argumenten van pedagogische en maatschappelijke aard. Die worden vooral verwoord door grote belangengroepen zoals de Gezinsbond en Test-Aankoop. Ze willen vooral de bescherming van het kind. Ze beargumenteren dit duidelijk in hun rapporten. Ik raad iedereen aan om die geactualiseerde rapporten nog eens te lezen. Ze beargumenteren waarom de belangen van pedagogische en maatschappelijke aard voldoende sterk zijn om te pleiten voor het behoud van de vijfminutenregel. Zowel Test-Aankoop als de Gezinsbond zien niet veel in de zogenaamde code voor kinderreclame. De code geldt immers voor de Vlaamse zenders of zenders die vanuit Vlaanderen uitzenden, maar niet voor zenders van het genre Nickelodeon die vanuit

het buitenland uitzenden. De belangenorganisaties zien de meerwaarde van een code niet in. De code is immers even concurrentievervalsend als de vijfminutenregel, want geldt alleen voor VTM, VT4 en andere Vlaamse zenders.

Zowel Test-Aankoop als de Gezinsbond pleiten voor een Europese reglementering inzake de bescherming van kinderen door de nieuwe richtlijn Televisie Zonder Grenzen. Alle argumenten zijn bekend: de commerciële en de pedagogisch-maatschappelijke. Ik wil niet zeggen dat het ene belangrijker is dan het andere, maar de politiek moet een keuze maken. Welk argument weegt het zwaarst? Voor Groen! is het duidelijk. Wij pleiten voor het behoud van de vijfminutenregel. Met alle respect voor de commerciële zenders vinden wij dat de overheid blijvend beschermend moet optreden ten aanzien van jongeren en kinderen. Dat geldt ook voor de VRT. Als Ketnet aan verdoken reclame doet, moet ook daar tegen opgetreden worden. Daar gelden dezelfde regels.

Een bijkomend argument voor het behoud van de vijfminutenregel is het tegengaan van de neerwaartse nivellering.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Stassen, er is meer dan reclame. Hebt u het ook over de merchandising met producten van de openbare omroep?

De heer Jos Stassen: Als we beschermende maatregelen treffen, moeten die ook voor de VRT gelden. We moeten eens nagaan of er tegenover de VRT niet strenger moet worden opgetreden. Wat voor de ene geldt, moet ook voor de andere gelden. De VRT is niet aan een aparte regelgeving onderhevig. De vijfminutenregel moet streng en correct worden opgevolgd.

Mevrouw Patricia Ceysens: U beseft toch dat tv maar een onderdeel is van alle manieren waarop kinderen aangesproken worden?

De heer Jos Stassen: Dat beseft ik. Het is een afweging tussen de commerciële belangen en de pedagogisch-maatschappelijke. Ik heb geschetst waarom deze belangrijk zijn. De politiek moet een keuze maken. Wij blijven bij onze keuze, de pedagogisch-maatschappelijke argumenten wegen voor ons het zwaarst.

Onze tweede reden daarvoor is de nivellering naar beneden. Een aantal landen beconcurreren elkaar nu

door een minder strenge mediareglementering in te voeren. Als iedereen dat blijft doen en zich aanpast, gaat het gemiddelde steeds verder naar beneden en binnen de kortste keren is de reglementering verdwenen. Men zou de vijfminutenregel kunnen vervangen door een code voor goede praktijken voor kinder-reclame. Dat is echter concurrentievervalsing voor VT4, VTM en andere commerciële zenders.

Blijkbaar tekent zich nu een nieuwe meerderheid af die zich uitspreekt voor de afschaffing van de vijfminutenregel. De VLD heeft bij monde van mevrouw Ceysens al gezegd dat zij de regel altijd al wilden afschaffen. Zij gaat akkoord met de minister, ook al heeft ze in 2000 een resolutie voor het behoud gesteund. Maar iedereen kan van mening veranderen. Ook CD&V is blijkbaar van mening veranderd, maar dat horen we straks. Zij is van een zeer strikt behoud van de regel geëvolueerd naar de afschaffing. Ik ben eveneens benieuwd naar de mening van het Vlaams Belang. Ik heb gehoord dat de ene pleit voor de afschaffing en de andere voor het behoud.

Mijnheer de minister, blijkbaar hebt u vorige week donderdag, toen de richtlijn ter sprake kwam in de commissie, voor uw beurt gesproken. Blijkbaar hebt u gezegd dat u dat wilt doen, maar het radiobericht was nog niet koud of u kreeg van minister Anciaux de reactie dat er nog geen akkoord over bestond. Hij zei dat er geen sprake was van het afschaffen van die regel tenzij er bepaalde voorwaarden worden gesteld, die veel strenger zijn dan de code waar u het over had: de commerciële zenders moeten een actieve en op kinderen gerichte informatiestrategie voeren. Mijnheer de minister, wat betekent dat concreet? Dit is een soort van inmenging in de programmatie van die zenders.

Van Spirit heb ik vernomen dat het tegen is. De heer Vandenbossche heeft gezegd dat zolang het decreet er is, het moet worden toegepast. Ik ben benieuwd naar de uitslag van dit debat. Is er wel of geen meerderheid voor de afschaffing van de vijfminutenregel?

De voorzitter: De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche: Mijnheer Stassen, wat ik heb gezegd, heb ik gezegd, en het klopt ook. Ik vond het een heel ongelukkige vorm van communicatie omdat het de indruk gaf dat de vijfminutenregel was afgeschaft, maar dat is niet zo. Zolang dat niet is afgeschaft, blijft de regel van toepassing. Zo simpel is het. Of betwijfelt u dat?

De heer Jos Stassen: Neen. Ik probeer een overzicht te krijgen van de standpunten die zijn ingenomen, en probeer daaruit te besluiten of er een parlementaire meerderheid is. De VLD is vrij duidelijk. CD&V is opgeschoven in een andere richting. De sp.a heeft een bepaalde positie ingenomen, Spirit ook. Van het Vlaams Belang weet ik het niet. Ik ben benieuwd wat dit debat zal opleveren. Maar misschien produceert de meerderheid zoals deze morgen opnieuw een tekst waar we alle kanten mee uitkunnen. Dat zullen we zien als we stemmen over de motie naar aanleiding van deze actuele interpellatie.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer Stassen, ik neem aan dat u benieuwd bent. Straks zult u alle fracties horen. U doet alsof er donderdag heel wat gebeurd is. Ik verwijs naar de beleidsbrief van de minister, die is uitgebracht bij het begin van dit parlementaire jaar, en die op bladzijde 16 het probleem van de reclame bij kinderprogramma's van naaldje tot draadje verwoordt. De minister heeft duidelijk zijn stelling geformuleerd. Ik heb toen niemand gehoord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer Van Dijck, waarschijnlijk was mijn interpellatie niet aanvaard door het Bureau, had er geen politieke onduidelijkheid over bestaan. Als u voor uw stelling een meerderheid vindt, dan zullen we daarover discussiëren. Dan kunnen we daarover een stemming uitlokken, en dan kennen we de uitkomst. Nu weet ik echt niet wat de uitkomst zal zijn, aangezien sommige mensen zich zeer onduidelijk hebben uitgesproken. Daarom is deze actuele interpellatie op zijn plaats.

Mijnheer de minister, in het begin van deze legislatuur zei minister-president Leterme: 'We gaan het anders doen, gedaan met de opendebatcultuur, gedaan met het aankondigingsbeleid, we zullen de dossiers goed voorbereiden, nemen eerst een beslissing en communiceren dan.' Dat was zijn adagium.

Vandaag stel ik vast dat u geen afgerond dossier hebt en dat er geen akkoord over is binnen de regering en de meerderheid. Anders was hierover geen commotie ontstaan.

Dat er geen akkoord is binnen de meerderheid kan ik begrijpen, maar er is ook geen akkoord binnen de regering gezien het standpunt dat minister Anciaux terzake inneemt. Minister Bourgeois, wat is nu eigenlijk het standpunt van de regering over deze vijfminutenregel? Als er al een standpunt is, dan hoop

ik dat dat hetzelfde is als het onze, meer bepaald het behoud van de vijfminutenregel. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb een probleem en ik vraag de hulp van de collega's in dit halfroond. Waarom zou ik voor mijn vierjarige dochter de zeepjes van Pousse Mousse met vanillegeur kopen, en niet de kikker Kandoo handzeep met wasdoekjes? Het is moeilijk om haar uit te leggen dat reclame een invloed heeft op jonge kinderen. Dat is een open deur intrappen, daar kunnen we niet omheen. Ik vind het nog niet zo erg dat ik met mijn vierjarige dochter moet discussiëren over een zeepje, of over cornflakes met een geschenkje. Ik vind het veel erger dat ik tijd moet opofferen om mee te kijken naar Cartoon Networks, Nickelodeon, Jeticks en andere kanalen die thuis binnenkomen om hun inhoud te screenen. In bepaalde tekenfilmseries wordt geweld en doodslag getoond. Cartoon Network is daar een grote meester in.

Sommige kinderreclame is veel minder schadelijk dan wat op sommige kinderkanalen wordt getoond. Daar zouden we beter wakker van liggen. De vijfminutenregel was een goed initiatief. Niemand wil dat zijn kinderen dood gebombardeerd worden met reclame en marketing waar je je als ouder niet tegen kunt verzetten. De praktijk is natuurlijk een ander verhaal. Heel wat zenders opereren vanuit het buitenland en romen de markt hier af. In het geval van Nickelodeon gaat er 12,5 miljoen euro reclame-inkomsten van Vlaanderen naar Nederland of naar een internationale groep. Daarbij worden geen investeringen meer gedaan in Vlaanderen en kunnen budgetten niet terugvloeien naar bijvoorbeeld toffe, educatieve series. Series als Hopla die in Vlaanderen worden geproduceerd, kunnen alleen maar worden gemaakt als een deel van de inkomsten terugvloeien naar de productiehuizen en zenders.

Er moet een vorm van realpolitik worden toegepast op die vijfminutenregel. We kunnen daar niet omheen, zo niet snijdt Vlaanderen in eigen vlees. We moeten toch niet heiliger zijn dan de ons omringende landen. Media gaat over de grenzen en bereikt dan een doelpubliek in andere landen.

We moeten de focus verplaatsen naar de kinderen en jongeren. We stellen vast dat de media op allerlei vlakken een veel grotere rol beginnen te spelen in onze maatschappij. Het lijkt me dan ook aangewe-

zen een mediaopleiding op te nemen in het onderwijs. Daardoor leren kinderen op jonge leeftijd omgaan met reclame, bedrieglijke reclame, nieuwsmanipulatie, enzovoort. Op die manier kunnen jongeren een kritische geest ontwikkelen inzake reclame.

Er moet ook nog iets anders gebeuren. We moeten de ouders niet proberen op te voeden. Wel zouden we een campagne kunnen voeren die gericht is op de ouders. Dat kan met iconen, met pincodes, die er binnenkort aankomen bij die kanalen. Ze kunnen beslissen wat al dan niet goed is voor de kinderen. Gisteren heeft mijn fractie daarover trouwens een voorstel van resolutie ingediend.

Vorige week had ik toch het gevoel dat een aantal partijen het met sommige zaken eens is. Mijnheer de minister, ook u was zo realistisch om te zeggen dat dit niet houdbaar is. Ik heb ook uw commentaren daarover gehoord op radio en televisie. En dan komt plots minister Anciaux op de proppen met zijn emotionele oproep om 'niet aan de kinderen te raken'. We hebben hem de hele tijd niet gehoord of gezien, ook niet tijdens het debat. En plots is hij daar.

Mijnheer de minister, het is niet de eerste keer dat hij zich op uw terrein begeeft. Hij vindt dan dat er eerst met hem moet worden gesproken, of dat anders de zaken niet doorgaan. Dat is nogal vermoeiend. Terecht wordt hier dan gevraagd welke richting we uitgaan. Ik zou me kunnen afvragen of minister Anciaux niet iets voor zichzelf uit de brand wou slepen in de Mediaaan. Ik zou hem daar echter niet van durven verdenken.

Mijnheer de minister, is alles nu echt doorgepraat? Kinderen en jongeren worden via allerlei mediakanalen, ook met steun van de overheid, beïnvloed door een opgelegd maatschappijbeeld via fijne indoctrinatietechnieken. Het zou minstens nuttig zijn een mediaopleiding aan te bieden om het democratisch gehalte van de kinderen en de mediaconsumenten, en de kritische instelling tegenover politieke nieuwsmanipulatie en reclamemisbruiken in de media te verhogen.

Mijnheer Stassen, wat dat betreft steunt het Vlaams Belang het initiatief. We vragen wel dat er begeleidende projecten worden ontwikkeld voor de kinderen. Ik denk dan aan de manier waarop met de media, met de reclame, met merchandising moet worden omgegaan. Ik heb hier dus een zeer duidelijk antwoord gegeven. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, aan dit dossier over de kinderreclame zit geen goede kant meer. Het meest recente debat dat we daarover hebben gevoerd in het parlement was inderdaad in 2000. Dat is ondertussen meer dan 6 jaar geleden. CD&V had toen een voorstel van decreet ingediend om die regeling uit te breiden tot 15 minuten. Nadien hebben we daar nog een klein debat over gevoerd bij de start van Nickelodeon via channel charing op TMF. De bedoeling was om de problematiek van de concurrentievervalsing tussen de VTM en, onder andere, TMF aan te kaarten.

Na hoorzittingen en na het advies van de kinder-rechtencommissaris werd het voorstel weggestemd. Uiteindelijk hebben we zelf nog de tekst geamendeerd om de vijfminutenregel te betonen en inhoudelijke criteria vast te leggen. Ook dat werd niet aanvaard door de toenmalige meerderheid.

Die meerderheid heeft toen wel een voorstel van resolutie goedgekeurd waarin werd voorgesteld die regeling te exporteren naar Europa. Dat was ook een goede stelling. De toenmalige minister van Media heeft dan gezegd dat hij zijn best zou doen. Ofwel zou het de vijfminutenregel worden, ofwel de inhoudelijke criteria. De beide samen zouden de zaken te complex maken. Ondertussen is er niets gebeurd, noch op het Europese vlak, noch op het Vlaamse.

Mijnheer de minister, ik heb begrepen dat u een ultieme poging hebt gedaan om de vijfminutenregel te exporteren naar Europa. We hebben ook begrepen dat we zelfs in België niet tot een eensgezind standpunt komen. Vlaanderen, Zweden en Griekenland staan moederziel alleen in het Europa van de 25.

Van Europa moeten we waarschijnlijk niet veel verwachten.

De heer Dany Vandenbossche: Mijnheer Decaluwe, het klopt dat Vlaanderen en Wallonië een andere reglementering hebben. Het is erg interessant om eens over de grens te kijken. In Wallonië bestaat de vijfminutenregel alleen voor de RTBF. Die mag reclame uitzenden, maar de vijfminutenregel is in de beheersovereenkomst ingeschreven. In Wallonië is momenteel een discussie aan de gang over de afschaffing van die regel. Het is grappig wat er wordt geschreven over de discussie. Er wordt gesteld dat de regel die voor de RTBF geldt en niet voor de com-

merciële zenders, discriminerend is ten aanzien van de RTBF. De regel zou voor de RTBF moeten worden afgeschaft omdat ze minder reclame-inkomsten genereren. De redenering van de Walen ten aanzien van de Vlaamse situatie is absoluut grappig. Ze zeggen dat de Vlaamse minister de vijfminutenregel zal afschaffen voor de commerciële zenders omdat er een discriminatie is ten aanzien van de buitenlandse zenders. Ze zeggen dan ook dat de vijfminutenregel voor de RTBF niet moet worden afgeschaft omdat in Vlaanderen de VRT helemaal geen reclame mag uitzenden.

De heer Carl Decaluwe: Dat is inderdaad correct.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Vandenbossche, u ziet dat ik ook in Wallonië het debat heb geïnitieerd.

De heer Carl Decaluwe: De moraal van het verhaal is dat we van Europa niets moeten verwachten.

Uit cijfers blijkt dat amper 7 percent van de Vlaamse kinderen nog naar Vlaamse commerciële zenders kijkt, terwijl Nickelodeon en Cartoon Network al een marktaandeel van 30 percent hebben. Ze pakken ook marktaandeel van Ketnet af dat op een kwalitatieve manier goed is onderbouwd. Door de vijfminutenregel heeft VTM meer dan een derde van de reclame-inkomsten verloren. Nickelodeon daarentegen heeft zijn reclame-inkomsten bijna vervijfvoudigd op enkele jaren tijd. De cijfers liegen er dus niet om en de vraag is wat we eraan doen.

We helpen de zaken er voor de commerciële zenders en kinderen niet op vooruit door hiervan een symbooldossier te maken. We dienen het dossier niet door te zeggen dat we opkomen voor de zieltjes van de kinderen. Het is dan ook spijtig dat ministers voor hun beurt hebben gepraat. Het heeft het dossier bijzonder complex gemaakt. Het verdient lof dat de heer Stassen vanuit de oppositie probeert om die verdeeldheid aan de oppervlakte te brengen.

We moeten met pijn in het hart vaststellen dat de regel niet werkt. Mijnheer Stassen, ik denk dat zelfs u het daarmee eens bent. Dit is een uitgeholde maatregel omdat niemand nog kijkt naar de Vlaamse commerciële omroepen. Er zijn twee mogelijkheden. Ofwel behouden we onze principes en zullen de commerciële omroepen aan channelsharing doen om een tegenhanger van Nickelodeon op de Vlaamse kabel

te brengen. De kwaliteitsdaling zal dan echter ook spectaculair zijn met alle gevolgen van dien. Ofwel proberen we iets te doen met als uitgangspunt de bescherming van de jongeren. De vraag is of een deontologische gedragscode een element kan zijn. Is een alternatief bijkomend investeren in Vlaamse kinderprogramma's? De vijfminutenmaatregel heeft in elk geval gefaald.

Er is hier al een resolutie goedgekeurd in verband met geweld op televisie. We moeten de nadruk leggen op begeleiding van kinderen. Hoe gaan kinderen om met media en nieuwe mediatechnologieën?

Mijnheer Stassen, ik ben tevreden dat u hebt verwezen naar de openbare omroep. De VRT is een van de weinige openbare omroepen die zijn kinderprogramma's en de figuren erin zo sterk commercialiseert. Dat is in het buitenland nog niet vertoond. De intrede van Sinterklaas in Antwerpen wordt op de website gekoppeld aan commerciële fenomenen. Men kan zich daarover veel vragen stellen.

Ik rond af. We kunnen niet dulden dat minister Anciaux achter de rug van de minister van Media gaat onderhandelen met de commerciële omroep om die vijfminutenregel te laten vallen als de omroep een kinderjournaal en boodschappen van algemeen nut wil uitzenden. Dat kan niet. Inmenging in de programmatie kan niet.

Het rapport van de Kinderrechtencommissaris van 2000 toont aan dat er geen eensgezindheid onder wetenschappers is over de invloed van reclame op het gedrag van kinderen. Wij hebben vertrouwen in minister Bourgeois. Er was bijna een oplossing. Vandaag moeten we bijkomende vragen stellen. Wat gebeurt er in de regering? Welke initiatieven zal de minister, samen met minister Anciaux en de andere regeringsleden, ontwikkelen om kinderen beter te leren omgaan met de sterk gemediatiseerde wereld? *(Applaus bij het Vlaams Belang, CD&V, de VLD en de N-VA)*

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, geachte collega's, er is hier al veel gezegd en ook het standpunt van mijn partij is verduidelijkt. Toch wil ik nog even op de historiek terugkomen. De vijfminutenregel is met de nobelste bedoelingen uitgewerkt. Zo wilden we onze kinderen beschermen tegen de keiharde wereld van de reclame. Zoals de heer Decaluwe al heeft gezegd, hadden

we gehoopt dat op de Europese agenda te kunnen plaatsen. Alleen Zweden en ook Griekenland waren van plan om mee te doen.

Ondertussen zijn we vele jaren verder. Het tv-landschap is grondig veranderd. Er zijn vandaag veel meer middelen dan alleen reclame om kinderen te boeien voor programma's en producten. In de programma's zelf komt veel verdoken reclame voor. De internationalisering van het tv-kijken speelt ook een rol. Meer en meer kijken we naar buitenlandse zenders, en daar bestaat de vijfminutenregel niet. De VLD is daarom al lang geen voorstander meer van de vijfminutenregel. We pleiten voor de afschaffing ervan. Onze eigen commerciële productiehuizen en commerciële zenders voelen zich benadeeld omdat ze sponsorgelden aan hun neus zien voorbijgaan.

Naar aanleiding van de discussie in de commissie voor Media over de richtlijn Televisie zonder grenzen zei de minister dat er vanwege de EU geen algemene richtlijn moet worden verwacht. In de commissie scheen de minister wat te twijfelen, maar ik was blij achteraf in de media te vernemen dat hij de vijfminutenregel onrealistisch vindt. Eigen producties vallen weg omdat sponsors afhaken. Onze commerciële zenders kampen dus met een groot concurrentieel nadeel. Het was daarom bijzonder hypocriet van minister Anciaux om te stellen dat de belangen van onze kinderen nooit mogen wijken voor de commerciële belangen. Alsof iemand van ons daarmee niet akkoord zou gaan.

Ik vond het eigenlijk een beetje ondeugend om het zo te zeggen. Het bewijst dat hij de debatten van de voorbije maanden blijkbaar niet heeft gevolgd. Als onze eigen producenten geen geld meer krijgen om eigen producties te maken, blijven onze kinderen op hun honger zitten en wijken hun belangen. Dat kan toch niet de bedoeling zijn.

Het zou beter zijn onze eigen producties aan te moedigen om kinder- en jeugdprogramma's te maken. Ik heb het al gezegd, het gaat niet om reclame. Vernuftige producenten kunnen kinderen met allerlei middelen aan programma's binden. De programma's op zich brengen al commercie met zich mee – denken we maar aan programma's zoals Samson en Gert. We kunnen er zo heel wat opnoemen. Veel producten worden via een programma aan kinderen opgedrongen.

Het is beter om onze kinderen met reclame te leren omgaan in plaats van hen ervoor af te schermen. Ik

verneem zopas dat dit aspect ook in de eindtermen van het onderwijs staat ingeschreven. Het is niet zo dat kinderen onbeschermd op de media worden losgelaten, maar we kunnen ons wel scharen achter het idee dat er een platform wordt gecreëerd waar deontologische afspraken kunnen worden gemaakt.

Als we met de verschillende actoren zoals de Gezinsbond, de commerciële omroepen en andere tot een code zouden komen, moeten we ervoor zorgen dat er een serieuze coördinatie komt zodat niet een van de partners de zaken kan blokkeren. In dit dossier moet worden voortgewerkt. We kunnen niet al te lang meer wachten. We hopen nog voor het zomerreces tot resultaten te komen.

De economische realiteit leert ons dat de budgetten voor televisiereclame jaarlijks slinken ten voordele van andere media. Daarbij komt nog dat er steeds meer omroepen bijkomen en de kleinere reclamepot opgedeeld moet worden onder steeds meer omroepen. We dringen aan op een snel overleg zodat onze eigen Vlaamse private audiovisuele bedrijven opnieuw eerlijke kansen krijgen in hun concurrentie met het buitenland.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, veel Vlaamse ouders maken zich ernstig zorgen over het ongebreidelde consumptisme waaraan hun kinderen worden blootgesteld. Er zouden verbanden zijn tussen de reclameboodschappen waaraan kinderen dagelijks worden blootgesteld en het overgewicht bij jonge kinderen. Bij tieners blijken er verbanden te bestaan tussen de zogenaamd ideale maten die hen in de reclame worden voorgespiegeld en magerzucht. Jonge kinderen kunnen zeer moeilijk het onderscheid maken tussen televisieprogramma's en reclameboodschappen.

Mijnheer de minister, deze passage heb ik niet zelf bedacht, het is een letterlijke weergave van uw antwoord in de Commissie voor Media op een vraag van collega Stevens van 13 januari 2005. Daarin staat dat er geen sprake kon zijn van een versoepeling van de reclameregels voor kinderprogramma's. In hetzelfde antwoord staat: 'De Vlaamse Gemeenschap heeft gezocht naar middelen om op Europees vlak een algemene verstrenging van de reclameregels ter bescherming van kinderen door te voeren.' Onmiddellijk bleek dat Vlaanderen vrijwel alleen stond, alleen Zweden bleek een nog strengere regelgeving te hebben. Desondanks hebt u toen de vijfmi-

nutenregel behouden en wilde u het debat op Europees vlak opnieuw voeren.

De vraag die bij mij spontaan opborrelt, is de volgende. Welke stappen hebt u ondernomen in de richting van andere lidstaten? Waarom is er nu plotseling een reden voorhanden om toe te geven aan de commerciële zenders? U verkeert daarmee niet meteen in goed gezelschap. De Gezinsbond en Testaankoop verklaarden in de Commissie voor Media dat zij radicaal tegen de verregaande liberalisering van de reclame op televisie zijn. Zij willen strengere Europese normen. De Gezinsbond spreekt haar teleurstelling uit over het plan om de vijfminutenregel af te schaffen en zal dan ook alles in het werk stellen om 'deze afschaffing alsnog te voorkomen.'

De Gezinsbond pleit voor een verbod op alle reclame tijdens kinderprogramma's.

De minister heeft verklaard principieel voorstander van de vijfminutenregel te zijn. Hij heeft tevens verklaard dat hij helaas moet vaststellen dat deze regel niet werkt. Ik vraag me af waarom we dan met veel poeha een nieuwe en sterke regulator, zeg maar een politie voor de media, hebben opgericht. Volgens mij moet deze instelling voor een krachtige handhaving instaan.

De minister heeft verklaard dat Vlaanderen met betrekking tot op kinderen gerichte reclame de strengste regels heeft. Hij is van mening dat deze regels niet houdbaar zijn. Een recente Europese studie, die de minister ongetwijfeld kent, heeft de wetgeving ter zake in tien Europese lidstaten onderzocht. Zeven van de onderzochte landen blijken verder dan de Europese minimumwetgeving te gaan. Het gaat onder meer om het verbod op het tonen van reclame voor alcohol en medicijnen rond kinderprogramma's in Groot-Brittannië, het verbod om kinderprogramma's voor reclame te onderbreken in Duitsland, Polen en Oostenrijk en een volledig verbod op reclame gericht op kinderen jonger dan 12 jaar in Zweden.

Eén punt in het betoog van de minister is terecht. De vijfminutenregel geldt enkel voor de Vlaamse zenders. Buitenlandse zenders als Nickelodeon en Cartoon Channel hoeven hier geen rekening mee te houden. Dit is niet eerlijk. Hiervoor moeten we een oplossing vinden.

Dit betekent evenwel niet dat al het Vlaams geld voor kinderreclame momenteel naar het buitenland

verdwijnt. De situatie zit iets ingewikkelder in elkaar. De reeds aangehaalde Europese studie brengt in dit verband interessante cijfers naar voren.

In 2002 heeft VTM slechts zestien reclamespots in de buurt van kinderprogramma's uitgezonden. VTM ondervond toen de concurrentie van VT4, een zender die hoog op kinderprogramma's inzette en zich niets van de vijfminutenregel aantrok. Desondanks heeft VTM dat jaar helft en VT4 slechts een kwart van het geld voor op kinderen gerichte reclame binnengehaald. In 2003 hebben VTM en VT4 het aantal kinderprogramma's met twee derde verminderd. Toch hebben beide zenders hun inkomsten uit kinderreclame min of meer weten te behouden. Dit is niet zo vreemd als het lijkt. Kinderen kijken immers ook mee naar volwassenenprogramma's. Bovendien richt kinderreclame zich ook tot volwassenen. Zij moeten tenslotte diep in de buidel tasten om de producten voor kindlief aan te kopen. Het is, met andere woorden, niet nodig om reclame rond kinderprogramma's uit te zenden om inkomsten uit op kinderen gerichte reclame te werven.

Op 3 december 2004 heeft de minister in Het Nieuwsblad verklaard niet bepaald wakker te liggen van de concurrentie van Nickelodeon. Ik citeer: 'We erkennen dat probleem, maar omwille van één buitenlandse zender moeten we ons mediadecreet nog niet aanpassen. Kinderprogramma's moeten reclamevrij blijven.'

De daarnet al aangehaalde Europese studie bevat overigens nog meer interessante cijfers. België kent nu al het hoogste percentage van op kinderen gerichte reclame in Europa. Niet minder dan 8,9 percent van de Belgische reclamespots is op kinderen gericht. Het Europese gemiddelde bedraagt 5,7 percent. In Frankrijk gaat het om 7,1 percent, in Nederland om 3,9 percent, in Duitsland om 3,6 percent en in Groot-Brittannië slechts om 2,5 percent.

Dit betekent niet dat de vijfminutenregel nu reeds zin- of nutteloos is. Oudere kinderen worden op latere zenduren en tijdens of rond andere programma's ook met reclame geconfronteerd. De allerjongsten, de groep tot 6 jaar, ligt op dat ogenblik evenwel al in bed. Volgens de American Academy of Pediatrics zouden kinderen jonger dan 8 jaar niet in staat zijn de bedoeling van reclame te begrijpen. Ze accepteren de claims van advertenties als waarheid. Ze kunnen advertenties niet van gewone televisieprogramma's onderscheiden. Dit is geen onbelangrijk element in het debat.

Laten we het kind niet met het badwater weggoien. Ik hoop dat iedereen me mijn woordkeuze kan vergeven. Indien we de vijfminutenregel afschaffen, moeten we in ruil een regeling treffen die kinderen een maximale vorm van bescherming tegen reclame biedt. Dit geldt zeker voor de allerjongsten. We moeten de kinderen tegen publiciteitsboodschappen wapenen door ze met de gebruikte methodiek vertrouwd te maken. De Vlaamse commerciële zenders moeten een actieve, specifiek op kinderen gerichte informatiestrategie uitwerken. Ik denk in dit verband aan programma's of aan onderdelen van programma's, zoals nieuwsuitzendingen. Op die manier kunnen we de weerbaarheid van kinderen tegen de beïnvloeding door reclame helpen verhogen. We verwachten van de privé-omroepen dat ze de meerinkomsten uit reclame gedeeltelijk aan eigen producties besteden. Indien deze zenders dan toch op de afschaffing van de vijfminutenregel gebrand zijn, zullen ze deze prijs zeker willen betalen.

Mijnheer de minister, we verwachten dat u serieuze inspanningen doet om de lat op Europees niveau gelijk te leggen. Ik bedoel daarmee dat de Europese reclameregels op een zo hoog mogelijk niveau moeten liggen. Het ontwerp van richtlijn over televisie zonder grenzen is niet veelbelovend. Als dat niet lukt, is een wijziging wellicht onvermijdelijk. Er zijn wel voorwaarden. Er moet een deontologische code zijn die goedgekeurd wordt door onder meer de Gezinsbond, de Vlaamse Jeugd Raad en de gebruikersorganisaties en er moeten meer eigen Vlaamse kinder- en jongerenproducties komen op onze zenders.

Collega's, niemand moet zich illusies maken. De minister van Jeugd en onze groep zullen geen afschaffing aanvaarden, zonder dat in de plaats een ernstige inspanning wordt geleverd om de weerbaarheid van kinderen te verhogen door een duidelijke informatieverstrekking. Het belang van kinderen is geen commerciële handelswaar. (*Applaus bij sp.a-spirit en Groen!*)

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Caron, ik heb aandachtig geluisterd naar uw toespraak. Met het laatste element eruit ga ik volledig akkoord, maar waarom was de cinema die minister Anciaux heeft veroorzaakt noodzakelijk? Wat u nu zegt, heeft minister Bourgeois donderdag al gezegd. Ik vraag me dus af waarom al die cinema nodig was.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik kan beginnen met de woorden waarmee de heer Caron is geëindigd: met kinderen wordt niet gehandeld. Andere sprekers stelden de vraag of we hier principes overboord zullen gooien. Mijnheer Stassen, ik denk dat we de principes niet overboord gooien.

Het kan paradoxaal klinken, maar door af te stappen van de vijfminutenregel kunnen we meer kwaliteit in kinderprogramma's verkrijgen. Is dat zwichten voor commercie? Nee, ik denk dat we aandacht hebben voor wat gebeurt en wat de feiten aantonen.

Mijnheer de voorzitter, ik wil nogmaals onderstrepen dat ik de commotie die is ontstaan voor een deel niet begrijp. De beleidsbrief van de minister was duidelijk. Sommige collega's hebben verwezen naar standpunten van de N-VA en naar standpunten die minister Bourgeois indertijd als N-VA-voorzitter heeft ingenomen. Ik denk dat de principes nog steeds aanwezig zijn.

Toen ik daarnet een aantal collega's hoorde citeren, leek het alsof het een daad van Brutus was, die het mes in de rug van Caesar stak, om er nu een andere mening op na te houden. Mijnheer de voorzitter, het is vandaag 2050 jaar geleden dat dit in de Senaat in Rome gebeurde. Hier gaat het niet om een Brutusmoord. We blijven bij het standpunt dat we voor kwaliteit moeten gaan. We willen de vijfminutenregel niet zomaar overboord gooien: in ruil willen we duidelijke afspraken maken met de Vlaamse zenders die op dit moment moeilijker kunnen concurreren. We willen ook verkrijgen dat meer kan worden geïnvesteerd in kwaliteitsvolle kinderprogramma's.

We kunnen het debat voeren over de programma's waar kinderen naar kijken, maar de cijfers spreken voor zich. Aan elk televisietoestel staat een knop waar je als ouder vat op hebt, maar kinderen kiezen voor de Nickelodeons en de Cartoon Networks van deze wereld.

Als onze Vlaamse omroepen zelf stellen dat met het loslaten van de vijfminutenregel zal worden geïnvesteerd in kwaliteit, begrijpen we de commotie niet die sommigen maken – en ik denk dan bijvoorbeeld ook aan de minister van Cultuur. Hij wil zich terecht inzetten voor meer creativiteit in Vlaanderen en wil ook meer privé-middelen inzetten voor kwaliteitsvolle programma's in de brede betekenis. Als we hier de kans hebben om dat ook te doen voor kinderprogramma's, moeten we ze grijpen.

Ook anderen hebben ernaar verwezen: Vlaanderen is geen eiland, het ligt binnen Europa. Alleen de VMMA en VT4 zijn onderworpen aan de vijfminutenregel. Men mag alle pogingen ondernemen om op Europees niveau tot een strakkere reglementering te komen, maar de feiten zijn wat ze zijn. Het dreigende gevaar is de stap vanuit het buitenland om kinderproducties in combinatie met andere maatschappijen op de Vlaamse markt te brengen. Laat ons daarom een realpolitiek voeren waarbij de kwaliteit primeert en waar we moeten inzetten op wat voor soort reclame we toelaten, en niet die te beperken in de tijd. We moeten ook inzetten op de opdracht van de overheid om ervoor te zorgen dat niet alleen onze kinderen, maar iedereen goed kan omgaan met reclame. Vergeet niet dat kinderen niet alleen naar kinderprogramma's kijken.

Het favoriete kinderprogramma is De Kampioenen. Dat is geen programma op een commerciële zender met veel reclame ervoor en erna, maar er zit wel heel wat product placement in. Dat is een ander debat. Het strikt omlijnen van wanneer iets een kinderprogramma is of niet, is moeilijk. We moeten onze kop niet in het zand steken: onze kinderen kijken naar meer dan alleen maar kinderprogramma's, ze kijken naar meer dan naar de tv, ze staan met hun twee voeten in de dagelijkse realiteit, en die zit vol van reclame.

De heer Dany Vandenbossche: Om de gemoedsrust van de heer Stassen te bevorderen, zal ik zo dadelijk mijn standpunt uiteenzetten. Mijnheer Van Dijk, over product placement in De Kampioenen hebben we al een aardig boompje opgezet. In de hoorzitting vorige week is gezegd dat men ook werkt met andere methodes dan product placement in dergelijke programma's. Ik heb van de VRT nog altijd geen bewijs gekregen van product placement.

De heer Kris Van Dijk: Ik weet niet over welk bewijs u het hebt. Ik weet alleen wat ik zie als ik naar tv kijk, en ook wat mijn kinderen zien.

De voorzitter: De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de heer Stassen zei dat er enige onduidelijkheid is over ons standpunt met betrekking tot de vijfminutenregel. De vijfminutenregel staat al een tijdje ter discussie. De stelling van de commerciële omroepen dat de vijfminutenregel een concurrentieel nadeel zou vormen, is

juist. Als de commerciële omroepen zeggen dat ze worden benadeeld ten aanzien van de omroepen die gevestigd zijn buiten Vlaanderen, is de vraag of de afschaffing van de vijfminutenregel een bepaald verlies aan advertenties zou goedmaken en bovendien of ze die middelen zouden gebruiken om kwaliteitsvolle kinderprogramma's te maken.

Er is tijdens de vorige legislatuur gevraagd om de vijfminutenregel op te nemen in de Europese regelgeving.

Dat is niet gelukt. We staan dus nogal geïsoleerd met ons standpunt over die vijfminutenregel. Daarom is er in de Europese context een soort concurrentievervalsing ten nadele van de zenders die op ons grondgebied zijn gevestigd.

De heer Caron haalde het voorbeeld van VT4 aan. In die tijd was VT4 echter niet gevestigd op Vlaams grondgebied, maar in Londen. De zender was dus niet gebonden aan die vijfminutenregel. Hij heeft er zichzelf aan onderworpen door zich hier te vestigen.

Ik blijf erbij dat wat de minister heeft meegedeeld na de hoorzitting over de Europese richtlijn zeer ongelukkig was, niet zozeer omdat ik het er niet mee eens ben, maar omdat de indruk werd gewekt dat de vijfminutenregel was afgeschaft. Er werd meteen op gereageerd door wie tijdens die hoorzitting heeft gepleit tegen die afschaffing, namelijk de Gezinsbond en Test-Aankoop. Het is trouwens interessant om de stukken van die beide partijen te lezen. Die zijn niet op los zand gebouwd. Ze bevatten elementen waarmee we ongetwijfeld rekening moeten houden.

Mijnheer Stassen, mijn stelling luidt dus: schaf die regel maar af, want er is sprake van een situatie waarin we de commerciële zenders opzadelen met een concurrentieel nadeel. Als die regel wordt afgeschaft, moet er echter worden voldaan aan een aantal voorwaarden. Er moet een overleg komen met degenen die tegen die afschaffing zijn. Er moet dus een gedragscode komen. Als die code er komt, dan reken ik er ook op dat, gezien de gegronde reden dat de commerciële zenders op ons grondgebied commercieel nadeel ondervinden, die zenders meer kinderprogramma's zullen maken met de middelen die reclame bij kinderprogramma's genereren.

Het verdwijnen van reclame-inkomsten voor commerciële zenders heeft trouwens niet alleen te maken

met die vijfminutenregel. Het is gewoon een wereldwijd fenomeen dat adverteerders op televisie een achteruitgang kent. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, alvorens ten gronde in te gaan op het debat, wil ik even terugkomen op de communicatie die heeft plaatsgevonden over deze kwestie.

Wie aanwezig was in de commissie en tijdens het debat over de beleidsbrief, weet dat ik nooit heb meegedeeld dat ik die regel zal afschaffen, en zeker niet dat ik hem heb afgeschaft. Wel heb ik gezegd in de commissie, naar aanleiding van de hoorzitting over het ontwerp van de nieuwe richtlijn Televisie zonder grenzen, dat die regel niet houdbaar is. Ik heb ook beargumenteerd waarom. Ik kom daar straks op terug.

Mijnheer Stassen, te uwer attentie wil ik nogmaals beklemtonen dat ik in mijn beleidsbrief heb gesteld te overwegen een decretaal initiatief te nemen. Ik heb ook gezegd waarom. Tenzij ik me grondig vergis, heb ik u niet gehoord bij het debat terzake in de commissie of de plenaire vergadering. Ik heb dus niet aan wat u de verderfelijke opendebatcultuur noemt, gedaan. Ik heb dit niet urbi et orbi verkondigd. Ik heb mijn stelling meegedeeld in het parlement, waar het debat thuishoort, naar aanleiding van de bespreking van de beleidsbrief en de overigens zeer boeiende en interessante discussie over de voorstellen van de Europese Commissie met betrekking tot de nieuwe richtlijn. We hebben daar goed en open gediscussieerd. U hebt daar ook aan deelgenomen. Dat de pers daar naderhand van maakt dat ik de regel zal afschaffen, is een zaak van de pers. Daar heb ik niets mee te maken. U kunt nagaan wat ik terzake heb verklaard en waarom ik dat heb verklaard.

Ik heb in de commissie al gezegd – en ik herhaal het – dat zolang het decreet niet veranderd is, ik het wil handhaven. Ik ben als lid van de uitvoerende macht gebonden door wat de wetgever heeft goedgekeurd. Het decreet is wat het is en de Vlaamse regulator die is opgericht ter vervanging van het commissariaat, moet die regel handhaven zolang er geen ander decreet is. Dat is heel duidelijk en ik wil geen ander signaal geven.

Ik kom tot de grond van de zaak, die al door enkele sprekers is toegelicht. De huidige gecoördineerde

decreten verbieden reclame gericht op kinderen gedurende vijf minuten voor en na kinderprogramma's. Dat geldt niet alleen voor reclame, maar ook voor telewinkelen en voor sponsorvermeldingen. Uiterst belangrijk is dat deze bepaling enkel van toepassing is op de Vlaamse omroepen, en niet op Europese omroepen die zich vanuit het buitenland richten tot een Vlaams publiek, zelfs niet als ze zich hoofdzakelijk of uitsluitend richten tot een Vlaams publiek. We kunnen dat betreuren, maar het is een vaststelling.

Er zijn inderdaad omroepen die zich vandaag vanuit het buitenland richten tot specifiek de kinderen in Vlaanderen. Zij zijn niet gebonden door die vijfminutenregel en zelfs niet door ons verbod op reclame binnen de programma's. Dat is immers Europees toegelaten, zoals ook in de nieuwe richtlijn staat.

Ik ga niet dieper in op het groeiend marktaandeel van Nickelodeon, waarnaar de heer Decaluwe verwees. In de hoorzitting is dat al aan bod gekomen. Er werd op gewezen dat hun marktaandeel groeit. Dat is tot spijt van velen, omwille van de inhoud en het vaak gewelddadige karakter van de programma's. Vaak zeggen ouders me dat ze betreuren dat hun kinderen meer en meer op zulke programma's afstemmen. In elk geval groeit het marktaandeel van Nickelodeon. De cijfers zijn gegeven. Ik heb het dan nog niet over de reclamebestedingen, ook het marktaandeel van die buitenlandse omroep die zich richt tot het Vlaamse kinderpublik, groeit.

Met de digitalisering zullen er in de toekomst nog meer zulke zenders zijn die zich vanuit het buitenland richten tot het Vlaamse publiek, en die evenmin gebonden zullen zijn door de vijfminutenregel. Vlaanderen is op Europees vlak altijd een voorstander geweest van de uitbreiding van die vijfminutenregel. Ik ben niet de eerste die het probeert; voor mij werd het al gedaan. Evenmin ben ik hierover van mening veranderd. Ik beklemtoon uitdrukkelijk dat ik nog altijd een voorstander ben van een beperking van het ongebreidelde consumentisme ten aanzien van kinderen. Ik heb daar ook inspanningen voor geleverd, maar ze blijken vruchteloos.

De realiteit is nu de volgende. Als wij de vijfminutenregel handhaven, dan krijgen we precies het omgekeerde effect. We zullen meer kinderreclame krijgen, die ongelimiteerd zal zijn en niet aan enige gedragsregel gebonden. De situatie van de commerciële omroepen is bekend. Er zijn al voorbeelden

van het delen van de kabel. Daar kan ik niets tegen ondernemen, en ik zou het zelfs niet mogen doen vanwege het vrije verkeer in Europa. Dat voorbeeld van kabeldeling wenkt. Voor wie de materie volgt, is het duidelijk dat dit heel binnenkort op ons afkomt. We kunnen daar niets tegen doen.

Het gevolg zal een situatie zijn waarin Vlaanderen de vijfminutenregel in stand houdt, hoewel die zelfs niet meer van toepassing zal zijn. Er is natuurlijk nog de VRT, maar die valt onder andere regels en mag die reclame niet brengen. Voor de commerciële omroepen zal de regel echter niet meer van toepassing zijn, want ze zullen hem perfect omzeilen door kabeldeling, zoals dat gebeurt met Nickelodeon. Daar kunnen we decretaal en Europees niets tegen doen.

Ik ben niet blind voor die realiteit. Ik ben en blijf voorstander van het verbod, maar ik moet als verantwoordelijke beleidsvoerder conclusies trekken uit de realiteit.

Ik ben het eens met degenen die erop wijzen dat niet alles van de overheid mag worden verwacht. De overheid kan regels maken, maar kinderen worden elke dag geconfronteerd met reclame: op straat, op het internet, in de klas en tijdens andere programma's dan kinderprogramma's. Ze worden permanent geconfronteerd met reclame.

Er is terzake inderdaad een taak voor het onderwijs weggelegd, maar ik beklemtoon dat ook de ouderlijke verantwoordelijkheid belangrijk is. Ouders moeten daarbij worden geholpen en dat gebeurt door organisaties zoals de Gezinsbond. Stapt u alstublieft af van de illusie dat de overheid alles zal reglementeren waarna we in de beste der werelden zullen leven.

Ik zet ook in op autoregulering, want die beschouw ik als heel belangrijk. U weet dat ik een advies heb gevraagd aan de Mediaraad over het systeem van kijkwijzer. Ik verwacht het advies binnenkort. Bij het systeem van kijkwijzer wordt aan de hand van icoontjes en waarschuwingen aan ouders die hun verantwoordelijkheid willen opnemen, meer duiding gegeven bij een programma en over de geschiktheid van het programma voor bepaalde leeftijden.

Merchandising bestaat al, ook van producten die gelieerd zijn aan programma's van de VRT. U kent Samson, Plopsaland en Spring. Wie met jonge ouders praat, zal snel vernemen welke producten kinderen willen kopen als ze mee gaan winkelen.

Laten we dus niet doen alsof de vijf minuten voor en na een programma de enige momenten en de enige plaats zijn waar kinderen worden geconfronteerd met reclame.

Ik beklemtoon dat ik onze maatregel consequent heb verdedigd op Europees vlak. Ik heb dit al eens uiteengezet in de commissie, maar wil het graag herhalen. De commissie heeft een openbare raadpleging gehouden over de nieuwe richtlijn. Die is uitgemond in de bijeenkomst te Liverpool. Vlaanderen heeft voorafgaandelijk en ter plaatse consequent de vijfminutenregel verdedigd. We zijn er voluit voor gegaan, maar hebben alleen de steun van Zweden. Ik kan zelfs geen amendement indienen op het ontwerp van richtlijn om de eenvoudige reden dat we geen akkoord bereiken met de Franse Gemeenschap en dat alleen België een amendement kan indienen. Vlaanderen kan dus enkel in de openbare consultatie door de Europese Commissie een standpunt formuleren.

Wel hebben we, samen met de Franse Gemeenschap, een amendement ingediend op de richtlijn waarin we zeggen dat de mogelijkheid in de richtlijn om tijdens programma's, ook tijdens kinderprogramma's, reclame te brengen, weggewerkt moet worden. Met dit standpunt staan we niet alleen. Vandaag staat de richtlijn het onderbreken van programma's toe en dat is ook het geval in het ontwerp van richtlijn. Het onderbreken kan door middel van moderne technieken zoals split screen, virtuele reclame en zo meer.

Ik heb al uiteengezet dat wij, net als de Franse Gemeenschap, in een Belgisch standpunt en samen met 12 andere landen in Europa het delokalisatieprobleem hebben aangekaart. We hebben een amendement ingediend om te vermijden dat vanuit het ene land kan worden gedelokaliseerd naar een ander land. Toch koester ik geen illusies, want er zitten slechts 13 lidstaten op één lijn. We willen iets doen aan het probleem dat een lidstaat volgens de richtlijn strengere regels mag opleggen, maar dat die regels perfect ontweken kunnen worden door naar een buurland te gaan en van daaruit uit te zenden. We proberen dat tegen te gaan, maar met 13 lidstaten op één lijn beschikken we bijlange niet over een gekwalificeerde meerderheid.

Meer nog, wie aanwezig was tijdens de hoorzitting heeft uit de mond van de heer Boulogne heel goed kunnen horen dat in het ontwerp van richtlijn geen regels worden opgenomen voor de niet-lineaire uitzendingen.

Er worden alleen een aantal basisprincipes opgenomen. Europa wil in de toekomst alleen nog het lineaire reglementeren. We gaan zeker naar niet-lineaire toekomst. De heer Boulogne heeft zelfs voorspeld dat dit over tien jaar de algemene regel zal zijn. Daar staan ook geen regels in. Maak u geen illusies, Vlaanderen kan niet helemaal alleen de Europese context veranderen. We moeten de realiteit onder ogen zien.

In het regeerakkoord staat uitdrukkelijk dat we gaan voor een sterke kwalitatieve openbare omroep en dat we de Vlaamse commerciële omroepen alle kansen geven. Die commerciële omroepen die Vlaams zijn en zich hier willen vestigen, strijden niet met gelijke wapens. De cijfers zijn aan bod gekomen in de commissie. Ik herhaal ze hier niet, dat is trouwens niet mijn taak. Ik heb het al gezegd: de weg ligt open. Een commerciële zender die daar nadeel van ondervindt, kan aan kabeldeling doen, net zoals Nickelodeon, en vanuit Nederland ongestoord uitzenden, zonder vijfminutenregel. Als we die regel handhaven, zullen we precies het omgekeerde effect bereiken. We zullen meer kinderreclame krijgen, ze zal ongelimiteerd zijn en niet gebonden aan een of andere code. Bovendien zullen we ook eigen producties verliezen. Zo zullen we de sector die we willen stimuleren – de Vlaamse creativiteit, producties en acteurs – onmogelijk maken. Maak u geen illusies: het zullen buitenlandse zenders zijn, die programma's aanleveren vanuit de VS, die onze kinderen te zien krijgen.

Ik heb mijn standpunt in mijn beleidsbrief en in de commissie naar aanleiding van het nieuwe ontwerp van richtlijn al uiteengezet. Ik vind dat de vijfminutenregel niet langer houdbaar is, maar ik wil hem niet zomaar afschaffen. Dat is duidelijk. De regering zit op dat punt op één lijn. We willen de regel vervangen door engagementen rond kinderprogramma's van de Vlaamse commerciële omroepen en door een gedragscode. De code moet tot stand komen na overleg, inspraak en advies met en van de Gezinsbond, Test-Aankoop, UWA, de Vlaamse Jeugdraad enzovoort. Ik heb aan de Vlaamse Mediaraad een advies gevraagd inzake de zelfregulering, met name de visuele en auditieve waarschuwing. Dit pakket kan deel uitmaken van een kwalitatieve regelgeving. De afschaffing van de vijfminutenregeling hangt af van een onderhandeld akkoord daaromtrent. Dat moet de aangehaalde punten omvatten. Ik ga me niet vastpinnen op details want dan kunnen we niet onderhandelen, maar ik heb u de grote lijnen geschetst. Wees gerust, dit is een regeringsstandpunt. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister, in twee jaar tijd bent u van een heel streng standpunt inzake kinderreclame geëvolueerd naar een enorm laks standpunt. Het is aan u om te oordelen of dat positief of negatief is. Woorden hebben hun rechten, mijnheer Van Dijck. Dat zegt uw collega Van Rompuy regelmatig. Het regeringsstandpunt is in twee jaar en drie maanden totaal veranderd.

De vijfminutenregel zal worden afgeschaft. Met alle respect, mijnheer de minister, ik weet nog altijd niet waardoor u hem wilt vervangen. Er komt een code, en u zult wel zien wat de onderhandelingen daarover opleveren. Test-Aankoop gelooft alvast niet in zo'n code want die werkt even concurrentievervalsend als de vijfminutenregel. Geen van beide geldt voor zenders die vanuit het buitenland opereren. Verder wordt de regel vervangen door engagementen van de commerciële zenders. Daarover heb ik ook al verschillende uitspraken gehoord. Minister Anciaux heeft een veel vergaander standpunt geformuleerd dan u. De heer Caron heeft ook een veel strenger standpunt dan de meeste leden van de meerderheid.

Op Groen! na hebt u een meerderheid voor het afschaffen van de vijfminutenregel. Ik ben heel benieuwd door wat ze zal worden vervangen, hoe de meerderheid hier zal uitgeraken en of dit het standpunt is van de volledige Vlaamse Regering.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, ik wil namens de meerderheidspartijen een met redenen omklede motie indienen en onmiddellijk neerleggen.

De heer Jurgen Verstrepen: Ook onze fractie kondigt een met redenen omklede motie aan.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Stassen, u zegt dat ik van standpunt ben veranderd. Op zich is dat geen schande. Sinds de Verlichting is het bekend dat als een standpunt is weerlegd, men het ook moet durven verlaten. Ik heb daar intellectueel geen moeite mee. Bovendien verdedig ik dat standpunt principieel. Wat u voorstelt, is in de feiten onhoudbaar. Integendeel, het zal het omgekeerde effect sorteren van wat we beogen.

Ik ben verheugd dat u bekommerd bent over het eensgezinde standpunt van de meerderheid. Ik zal ervoor zorgen dat er een eenduidige visie naar buiten komt.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heren Decaluwe, Vandenbossche, Caron en Van Dijck en mevrouw Hermans werd tot besluit van deze actuele interpellatie een met redenen omklede motie ingediend.

Door de heer Verstrepen werd tot besluit van deze actuele interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Door de heer Stassen werd tot besluit van deze actuele interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Het Parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE

Benoeming van één lid van de raad van bestuur

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is overeenkomstig artikel 7 van het decreet van 7 mei 2004 houdende oprichting van een Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie bij het Vlaams Parlement de benoeming van een lid van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie, ter vervanging van de heer Walter Baeten, destijds op voordracht van het vrijwillig samenwerkingsverband van Nederlandstalige vredesorganisaties benoemd.

Het vrijwillige samenwerkingsverband van Nederlandstalige vredesorganisaties heeft bij brief van 8 februari 2006 de heer William De Bruyn voorgedragen.

Vraagt iemand hieromtrent nog het woord? (*Neen*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik de heer William De Bruyn benoemd tot lid van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie.

AANWIJZING van twee deskundigen en twee plaatsvervangers die naar aanleiding van de verkiezingen van 8 oktober 2006 toezien op de integriteit en de goede werking van alle informaticatechnische aspecten van het kiessysteem

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de aanwijzing van twee deskundigen en twee plaatsvervangers die naar aanleiding van de verkiezingen van 8 oktober 2006 toezien op de integriteit en de goede werking van alle informaticatechnische aspecten van het kiessysteem, conform artikel 5bis van de wet van 11 april 1994 tot organisatie van de geautomatiseerde stemming.

Het Uitgebreid Bureau draagt de heren Kurt De Vriendt, directeur van de directie Informatica, en Ronny Ramoudt, attaché bij de directie Informatica, voor als deskundigen en de heren Luc Van Looy, adjunct-adviseur bij de directie Informatie, en Anthony Strubbe, assistent bij de directie Informatica, voor als plaatsvervangers.

Is het Parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Ik verklaar de heren Kurt De Vriendt, directeur van de directie Informatica, en Ronny Ramoudt, attaché bij de directie Informatica, aangewezen tot deskundigen en de heren Luc Van Looy, adjunct-adviseur bij de directie Informatie, en Anthony Strubbe, assistent bij de directie Informatica, tot plaatsvervangers zoals bedoeld in artikel 5bis van de wet van 11 april 1994 tot organisatie van de geautomatiseerde stemming.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van decretale bepalingen inzake wonen als gevolg van het bestuurlijk beleid

– 641 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 6 van de dames Heeren, Guns en Gennez, de heren De Wever en Dehaene en mevrouw De Wachter op artikel 36.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
111 leden hebben ja geantwoord.

Het amendement is aangenomen.

Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het aldus geamendeerde artikel 36.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het aldus geamendeerde artikel 36 is aangenomen.

Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 7 van de dames Heeren, Guns en Gennez, de heren De Wever en Dehaene en mevrouw De Wachter op artikel 56.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is aangenomen.

Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het aldus geamendeerde artikel 56.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het aldus geamendeerde artikel 56 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het aldus geamendeerde ontwerp van decreet houdende wijziging van decretale bepalingen inzake wonen als gevolg van het bestuurlijk beleid.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
111 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het aldus geamendeerde ontwerp van decreet aan. Het

zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Steven Vanackere c.s. betreffende de toegang van de Vlaamse overheid tot het Rijksregister met het oog op het voeren van een onthaalbeleid voor inwijkelingen in de Vlaamse Rand

– 525 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
116 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Patricia Ceysens en de heren Dany Vandebossche, Carl Decaluwe, Bart Caron en Kris Van Dijck betreffende de lancering van digitale televisie

– 663 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
112 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Frans Wymeersch, Stefaan Sintobin, Pieter Huybrechts en Wim Van Dijck en mevrouw Marleen Van den Eynde tot besluit van de op 23 februari 2006 door de heer Jos Stassen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde (GOG KBR)

– 740 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
28 leden hebben ja geantwoord;
84 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 22 maart 2006 om 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.12 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandebossche, Luc Van den Brande, Joris Vandebroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Erik Arckens, Hilde Eeckhout, Mieke Vogels: gezondheidsredenen;

Karim Van Overmeire, Johan Verstreken: buitenslands;

Marnic De Meulemeester: ambtsverplichtingen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine,

Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor

Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

NEEN-stem:

Christian Van Eyken

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Robert Voorhamme, Paul Wille
